

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

87

JOI
25 IANUARIE 1968
12 PAGINI
2 LEI

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Paginile 6 — 7:

Ancheta noastră
pe tema:

**„Ce ați făcut
pentru echipa
de tineret“**

Primele ecouri de
la cluburile Steaua,
Dinamo Bacău, Pro-
gresul, Jiul și Stea-
gul roșu

Pagina 2:

**PROGRAMUL
RETURULUI
CAMPIONATULUI**

Pagina 3:

Rubrica „De la o săp-
tămînă la alta”
ÎNAPOI LA FOTBAL!

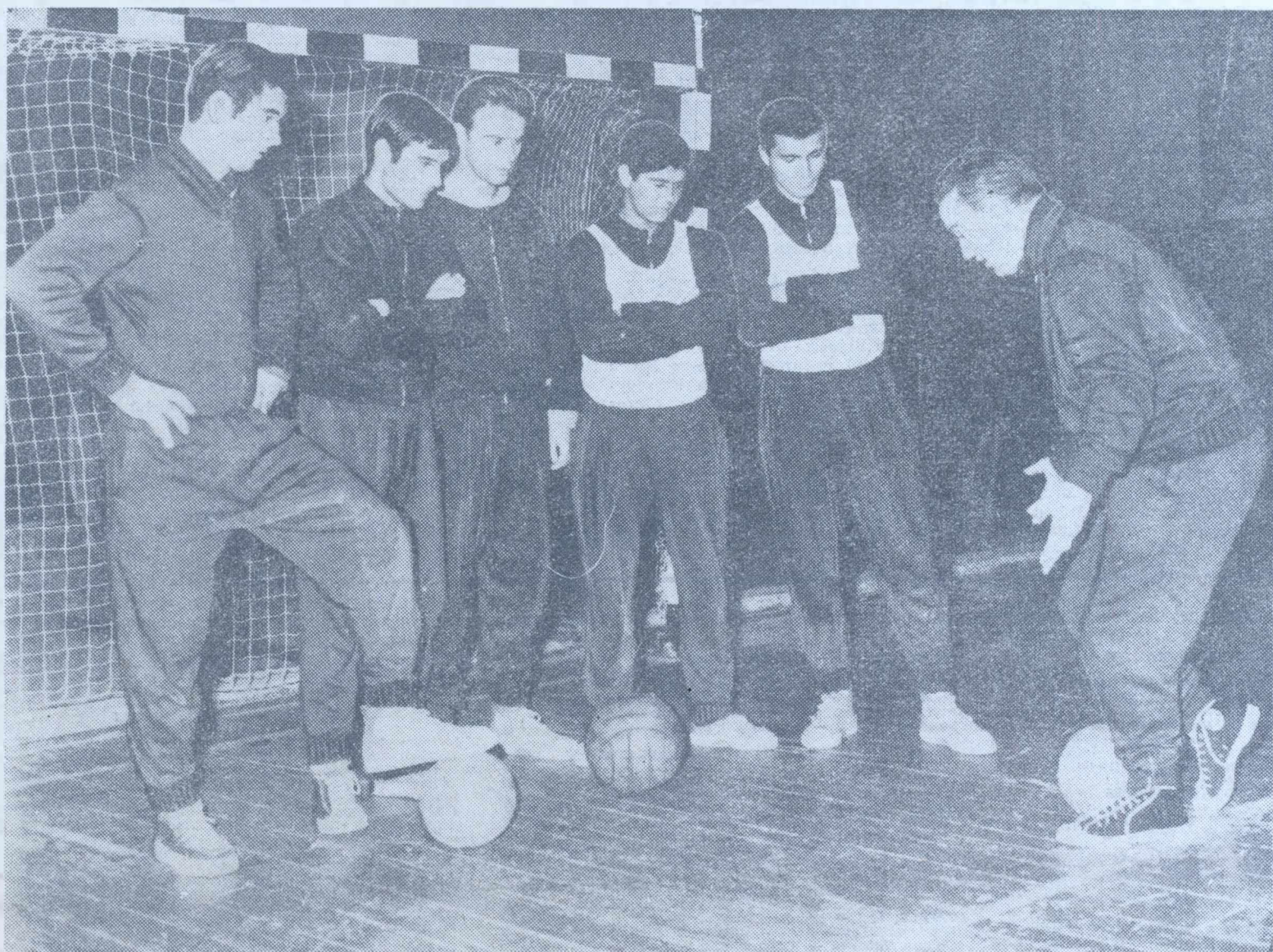
Pagina 8:

**TURNUL FARULUI
ÎN ORIENTUL
APROPIAT**

Pagina 9:

Autoportret: PELE

În pitorescul oraș de la poalele Tîmpei, fotoreporterul nostru, S. BRAȘOVEANU, a făcut două instantanee de la pregătirile pentru returul campionatului a două echipe situate la poliuri opuse în clasamentul general: Steaua (sus), liderul de toamnă, și Steagul roșu (jos), deținătoarea „lanternei roșii”

PROGRAMUL RETURULUI CAMPIONATULUI

DIVIZIA NAȚIONALĂ A

TUR ETAPA A XIV-A, 10 MARTIE

- 1-2 (1-2) Steaua București—Dinamo Bacău
1-0 (0-0) Dinamo București—Petrolul Ploiești
1-2 (1-0) Jiul Petroșani—„U” Craiova
0-1 (0-0) Farul Constanța—St. roșu Brașov
2-3 (0-1) „U” Cluj—A.S.A. Tg. Mureș
2-2 (0-0) U.T. Arad—Progresul București
2-0 (0-0) F.C. Argeș Pitești—Rapid București

ETAPA A XV-A, 17 MARTIE

- 1-0 (0-0) Rapid București—U.T. Arad
2-1 (0-1) A.S.A. Tg. Mureș—Steaua București
0-0 St. roșu Brașov—F.C. Argeș Pitești
2-2 (1-1) „U” Craiova—Dinamo București
0-3 nep. Progresul București—Jiul Petroșani
0-1 (0-1) Petrolul Ploiești—Farul Constanța
0-2 (0-1) Dinamo Bacău—„U” Cluj

ETAPA A XVI-A, 24 MARTIE

- 1-1 (0-0) Farul Constanța—A.S.A. Tg. Mureș
0-2 (0-1) F.C. Argeș Pitești—„U” Craiova
0-2 (0-1) Rapid București—Steaua București
1-3 (0-0) U.T. Arad—Dinamo Bacău
1-0 (1-0) „U” Cluj—St. roșu Brașov
0-0 Dinamo București—Progresul București
1-3 (0-1) Jiul Petroșani—Petrolul Ploiești

ETAPA A XVII-A, 31 MARTIE

- 1-1 (0-0) Dinamo București—F.C. Argeș Pitești
0-1 (0-0) Petrolul Ploiești—Progresul București
0-1 (0-1) „U” Craiova—„U” Cluj
4-4 (0-2) Steaua București—Farul Constanța
1-3 (1-1) Jiul Petroșani—Rapid București
1-2 (0-0) A.S.A. Tg. Mureș—U.T. Arad
1-3 (1-0) St. roșu Brașov—Dinamo Bacău

ETAPA A XVIII-A, 7 APRILIE

- 0-1 (0-0) Progresul București—„U” Craiova
1-1 (0-1) Rapid București—„U” Cluj
0-3 (0-0) Dinamo Bacău—Dinamo București
1-2 (0-1) U.T. Arad—Petrolul Ploiești

- 0-2 (0-1) St. roșu Brașov—Steaua București
0-1 (0-1) Farul Constanța—Jiul Petroșani
1-3 (0-1) F.C. Argeș Pitești—A.S.A. Tg. Mureș

ETAPA A XIX-A, 14 APRILIE

- 0-2 (0-1) „U” Cluj—Petrolul Ploiești
1-2 (0-0) „U” Craiova—Dinamo Bacău
1-4 (1-0) A.S.A. Tg. Mureș—Progresul București
2-1 (0-0) Farul Constanța—Rapid București
1-0 (1-0) F.C. Argeș Pitești—Jiul Petroșani
1-0 (1-0) Steaua București—U.T. Arad
1-1 (1-0) Dinamo București—St. roșu Brașov

ETAPA A XX-A, 21 APRILIE

- 0-1 (0-0) St. roșu Brașov—U.T. Arad
1-1 (0-1) „U” Cluj—Farul Constanța
0-2 (0-1) Petrolul Ploiești—„U” Craiova
0-0 Jiul Petroșani—A.S.A. Tg. Mureș
1-0 (1-0) Steaua București—Dinamo București
0-4 (0-3) Dinamo Bacău—F.C. Argeș Pitești
1-1 (0-0) Progresul București—Rapid București

ETAPA A XXI-A, 5 MAI

- 0-4 (0-1) „U” Craiova—Steaua București
1-0 (0-0) U.T. Arad—Dinamo București
1-2 (1-0) Jiul Petroșani—„U” Cluj
1-3 (0-2) Progresul București—Dinamo Bacău
2-3 (1-2) Petrolul Ploiești—St. roșu Brașov
1-0 (1-0) Rapid București—A.S.A. Tg. Mureș
0-2 (0-0) Farul Constanța—F.C. Argeș Pitești

ETAPA A XXII-A, 12 MAI

- 0-0 F.C. Argeș Pitești—U.T. Arad
1-1 (1-0) Steaua București—Jiul Petroșani
0-3 (0-0) Dinamo Bacău—Rapid București
1-1 (1-0) A.S.A. Tg. Mureș—Petrolul Ploiești

- 0-4 (0-2) Dinamo București—Farul Constanța
2-2 (0-1) „U” Cluj—Progresul București
0-1 (0-0) St. roșu Brașov—„U” Craiova

ETAPA A XXIII-A, 19 MAI

- 0-0 Jiul Petroșani—Dinamo București
1-2 (1-1) Dinamo Bacău—A.S.A. Tg. Mureș
1-1 (1-0) Progresul București—St. roșu Brașov
0-1 (0-1) „U” Craiova—Farul Constanța
0-1 (0-0) Rapid București—Petrolul Ploiești
3-2 (0-2) F.C. Argeș Pitești—Steaua București
0-1 (0-0) U.T. Arad—„U” Cluj

ETAPA A XXIV-A, 26 MAI

- 0-1 (0-1) Petrolul Ploiești—Dinamo Bacău
0-2 (0-1) „U” Cluj—F.C. Argeș Pitești
2-3 (1-1) Rapid București—Dinamo București
0-4 (0-1) A.S.A. Tg. Mureș—„U” Craiova
0-4 (0-1) St. roșu Brașov—Jiul Petroșani
0-1 (0-0) Farul Constanța—U.T. Arad
1-1 (0-0) Progresul București—Steaua București

ETAPA A XXV-A, 2 Iunie

- 1-0 (0-0) Farul Constanța—Progresul București
2-0 (1-0) Steaua București—„U” Cluj
0-1 (0-1) F.C. Argeș Pitești—Petrolul Ploiești
0-1 (0-0) St. roșu Brașov—Rapid București
1-2 (0-1) Dinamo București—A.S.A. Tg. Mureș
2-3 (0-1) Jiul Petroșani—Dinamo Bacău
0-2 (0-1) „U” Craiova—U.T. Arad

ETAPA A XXVI-A, 9 Iunie

- 2-4 (1-1) Rapid București—„U” Craiova
0-1 (0-1) A.S.A. Tg. Mureș—St. roșu Brașov
0-4 (0-1) Dinamo Bacău—Farul Constanța
1-2 (1-0) U.T. Arad—Jiul Petroșani
1-2 (0-1) Petrolul Ploiești—Steaua București
4-2 (2-0) „U” Cluj—Dinamo București
1-3 (0-2) Progresul București—F.C. Argeș Pitești

După acest program și la aceleași date se vor disputa și jocurile de tineret pentru „Cupa F.R.F.”

SERIA I

ETAPA A XIV-A, 10 MARTIE

- Chimia Suceava — Electronica Obor Buc. (0-0)
Poiana Cimpina — Siderurgistul Galați (0-2)
C.S.M.S. Iași — Ceahlăul P. Neamț (2-1)
Metalul București — Victoria Roman (0-1)
Chimia Rm. Vilcea — Flacăra Moreni (1-2)
C.F.R. Pașcani — Portul Constanța (0-2)
Metrom Brașov — Politehnica București (1-1)

ETAPA A XV-A, 17 MARTIE

- Siderurgistul Galați — Metalul București (1-1)
Electronica Obor Buc. — C.S.M.S. Iași (0-2)
Politehnica Buc. — C.F.R. Pașcani (1-2)
Portul Constanța — Chimia Suceava (0-2)
Ceahlăul P. Neamț — Metrom Brașov (0-0)
Flacăra Moreni — Poiana Cimpina (0-1)
Victoria Roman — Chimia Rm. Vilcea (0-0)

ETAPA A XVI-A, 24 MARTIE

- Flacăra Moreni — C.F.R. Pașcani (1-4)
Metalul București — Poiana Cimpina (0-1)
Chimia Rm. Vilcea — Electronica Obor Buc. (1-2)
Metrom Brașov — C.S.M.S. Iași (0-3)
Politehnica București — Portul Constanța (1-3)
Victoria Roman — Ceahlăul P. Neamț (0-2)
Chimia Suceava — Siderurgistul Galați (1-3)

ETAPA A XVII-A, 31 MARTIE

- Poliana Cimpina — Victoria Roman (1-3)
C.F.R. Pașcani — Chimia Rm. Vilcea (3-2)
C.S.M.S. Iași — Chimia Suceava (0-3)
Electronica Obor Buc. — Metalul București (0-0)
Siderurgistul Galați — Metrom Brașov (1-4)
Portul Constanța — Flacăra Moreni (0-2)
Ceahlăul P. Neamț — Politehnica București (2-2)

ETAPA A XVIII-A, 7 APRILIE

- Chimia Suceava — Chimia Rm. Vilcea (0-2)

- Flacăra Moreni — Victoria Roman (1-0)
Portul Constanța — Metalul București (1-3)
C.F.R. Pașcani — C.S.M.S. Iași (0-1)
Electronica Obor Buc. — Ceahlăul P. Neamț (1-2)
Politehnica București — Siderurgistul Galați (0-1)
Metrom Brașov — Poiana Cimpina (0-1)

ETAPA A XIX-A, 14 APRILIE

- Victoria Roman — Politehnica București (0-3)
Siderurgistul Galați — Portul Constanța (2-2)
Chimia Rm. Vilcea — C.S.M.S. Iași (0-2)
Metrom Brașov — Chimia Suceava (0-1)
Metalul București — Flacăra Moreni (2-1)
Poiana Cimpina — Electronica Obor Buc. (2-3)
Ceahlăul P. Neamț — C.F.R. Pașcani (0-3)

ETAPA A XX-A, 21 APRILIE

- C.S.M.S. Iași — Poiana Cimpina (3-0)
Electronica Obor Buc. — Victoria Roman (2-3)
Chimia Suceava — Flacăra Moreni (1-2)
Chimia Rm. Vilcea — Ceahlăul P. Neamț (0-4)
Portul Constanța — Metrom Brașov (0-1)
C.F.R. Pașcani — Siderurgistul Galați (1-2)
Metalul București — Politehnica București (0-0)

ETAPA A XXI-A, 28 APRILIE

- Ceahlăul P. Neamț — Portul Constanța (0-1)
Poiana Cimpina — Chimia Suceava (0-8)
Siderurgistul Galați — C.S.M.S. Iași (2-3)
C.F.R. Pașcani — Metalul București (0-2)
Politehnica București — Chimia Rm. Vilcea (0-1)
Metrom Brașov — Victoria Roman (0-2)
Flacăra Moreni — Electronica Obor Buc. (2-3)

ETAPA A XXII-A, 5 MAI

- Chimia Suceava — C.F.R. Pașcani (0-2)
C.S.M.S. Iași — Politehnica București (2-0)
Flacăra Moreni — Ceahlăul P. Neamț (0-2)
Electronica Obor Buc. — Portul Constanța (3-1)

- Victoria Roman — Siderurgistul Galați (1-3)
Chimia Rm. Vilcea — Poiana Cimpina (1-2)
Metalul București — Metrom Brașov (0-2)

ETAPA A XXIII-A, 12 MAI

- Metrom Brașov — Chimia Rm. Vilcea (1-2)
Metalul București — Chimia Suceava (0-2)
Portul Constanța — C.S.M.S. Iași (1-1)
Victoria Roman — C.F.R. Pașcani (0-1)
Poiana Cimpina — Ceahlăul P. Neamț (0-2)
Politehnica București — Electronica Obor Buc. (2-2)
Siderurgistul Galați — Flacăra Moreni (0-1)

ETAPA A XXIV-A, 19 MAI

- Siderurgistul Galați — Electronica Obor Buc. (2-3)
C.S.M.S. Iași — Flacăra Moreni (1-0)
C.F.R. Pașcani — Metrom Brașov (0-4)
Politehnica București — Poiana Cimpina (0-1)
Portul Constanța — Victoria Roman (1-0)
Chimia Rm. Vilcea — Metalul București (0-2)
Ceahlăul P. Neamț — Chimia Suceava (1-0)

ETAPA A XXV-A, 26 MAI

- Poiana Cimpina — Portul Constanța (1-2)
Chimia Suceava — Politehnica București (0-5)
Electronica Obor Buc. — C.F.R. Pașcani (3-3)
Flacăra Moreni — Metrom Brașov (0-2)
Ceahlăul P. Neamț — Metalul București (0-1)
C.S.M.S. Iași — Victoria Roman (0-1)
Chimia Rm. Vilcea — Siderurgistul Galați (0-2)

ETAPA A XXVI-A, 2 Iunie

- Politehnica București — Flacăra Moreni (1-1)
Portul Constanța — Chimia Rm. Vilcea (0-2)
Victoria Roman — Chimia Suceava (1-3)
Metalul București — C.S.M.S. Iași (1-0)
Siderurgistul Galați — Ceahlăul P. Neamț (0-2)
C.F.R. Pașcani — Poiana Cimpina (0-2)
Metrom Brașov — Electronica Obor Buc. (0-4)

DIVIZIA NAȚIONALĂ B

ETAPA A XIV-A, 10 MARTIE

- A. S. Cugir — C.F.R. Timișoara (0-6)
Ind. sirmei C. Turzii — C.F.R. Arad (0-1)
Gaz metan Mediaș — Olimpia Oradea (0-4)
Minerul Baia Mare — C.S.M. Reșița (0-2)
Politehnica Timișoara — C.S.M. Sibiu (0-3)
Vagonul Arad — C.F.R. Cluj (3-2)
Crișul Oradea — Metalul Hunedoara (1-1)

ETAPA A XV-A, 17 MARTIE

- C.S.M. Sibiu — Ind. sirmei C. Turzii (1-2)
C.F.R. Cluj — Gaz metan Mediaș (2-4)
Metalul Hunedoara — Minerul Baia Mare (0-3)
Olimpia Oradea — Politehnica Timișoara (1-7)
C.F.R. Timișoara — Vagonul Arad (1-0)
C.F.R. Arad — Crișul Oradea (0-2)
C.S.M. Reșița — A.S. Cugir (0-1)

ETAPA A XVI-A, 24 MARTIE

- Vagonul Arad — C.F.R. Arad (1-0)
C.S.M. Reșița — Ind. sirmei C. Turzii (0-0)
Politehnica Timișoara — C.F.R. Timișoara (2-0)
A. S. Cugir — Metalul Hunedoara (0-2)
Crișul Oradea — Olimpia Oradea (1-0)
Gaz metan Mediaș — C.S.M. Sibiu (0-0)
C.F.R. Cluj — Minerul Baia Mare (4-0)

ETAPA A XVII-A, 31 MAI

- Metalul Hunedoara — Olimpia Oradea (0-1)
Politehnica Timișoara — A.S. Cugir (0-2)
Vagonul Arad — C.S.M. Reșița (1-0)
Crișul Oradea — Gaz metan Mediaș (0-1)
Minerul Baia Mare — C.F.R. Arad (0-3)
Ind. sirmei C. Turzii — C.F.R. Cluj (0-2)
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Timișoara (0-4)

ETAPA A XVIII-A, 7 APRILIE

- C.S.M. Reșița — Politehnica Timișoara (1-4)
Minerul Baia Mare — Crișul Oradea (0-3)

- C.F.R. Arad — A.S. Cugir (2-3)
C.F.R. Timișoara — C.F.R. Cluj (1-0)
Ind. sirmei C. Turzii — Metalul Hunedoara (1-2)
Olimpia Oradea — C.S.M. Sibiu (0-2)
Gaz metan Mediaș — Vagonul Arad (0-1)

ETAPA A XIX-A, 14 APRILIE

- Gaz metan Mediaș — Minerul Baia Mare (0-0)
C.F.R. Timișoara — Metalul Hunedoara (0-0)
Crișul Oradea — Ind. sirmei C. Turzii (1-1)
A.S. Cugir — C.S.M. Sibiu (0-2)
C.F.R. Cluj — Olimpia Oradea (1-2)
Vagonul Arad — Politehnica Timișoara (1-2)
C.S.M. Reșița — C.F.R. Arad (0-1)

ETAPA A XX-A, 21 APRILIE

- Politehnica Timișoara — Crișul Oradea (0-1)
A.S. Cugir — Vagonul Arad (1-2)
Olimpia Oradea — C.S.M. Reșița (0-0)
Ind. sirmei C. Turzii — Minerul Baia Mare (0-3)
Metalul Hunedoara — Gaz metan Mediaș (2-3)
C.F.R. Arad — C.F.R. Timișoara (1-2)
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Cluj (2-2)

ETAPA A XXI-A, 28 APRILIE

- C.F.R. Cluj — Metalul Hunedoara (0-1)
Minerul Baia Mare — C.S.M. Sibiu (0-0)
Crișul Oradea — C.F.R. Timișoara (0-2)
Politehnica Timișoara — C.F.R. Arad (0-2)
Ind. sirmei C. Turzii — A.S. Cugir (0-2)
C.S.M. Reșița — Gaz metan Mediaș (0-1)
Vagonul Arad — Olimpia Oradea (1-1)

ETAPA A XXII-A, 5 MAI

- Gaz metan Mediaș — Ind. sirmei C. Turzii (0-2)
C.F.R. Cluj — C.F.R. Arad (0-4)
Olimpia Oradea — A. S. Cugir (1-2)
Vagonul Arad — Minerul Baia Mare (2-1)
C.F.R. Timișoara — C.S.M. Reșița (0-1)

- C.S.M. Sibiu — Crișul Oradea (2-3)
Metalul Hunedoara — Politehnica Timișoara (0-2)

ETAPA A XXIII-A, 12 MAI

- Minerul Baia Mare — C.F.R. Timișoara (0-0)
Politehnica Timișoara — Gaz metan Mediaș (1-1)
Crișul Oradea — Vagonul Arad (0-0)
C.F.R. Arad — C.S.M. Sibiu (1-2)
A.S. Cugir — C.F.R. Cluj (0-6)
Metalul Hunedoara — C.S.M. Reșița (0-0)
Ind. sirmei C. Turzii — Olimpia Oradea (0-1)

ETAPA A XXIV-A, 19 MAI

- Gaz metan Mediaș — A.S. Cugir (1-0)
Olimpia Oradea — Minerul Baia Mare (0-2)
C.F.R. Timișoara — Ind. sirmei C. Turzii (1-1)
C.S.M. Reșița — Crișul Oradea (1-3)
C.F.R. Arad — Metalul Hunedoara (1-3)
C.F.R. Cluj — Politehnica Timișoara (0-2)
C.S.M. Sibiu — Vagonul Arad (0-3)

ETAPA A XXV-A, 26 MAI

- Vagonul Arad — Ind. sirmei C. Turzii (1-3)
A.S. Cugir — Crișul Oradea (1-1)
C.S.M. Sibiu — Metalul Hunedoara (0-2)
Politehnica Timișoara — Minerul Baia Mare (2-5)
C.F.R. Cluj — C.S.M. Reșița (0-1)
Olimpia Oradea — C.F.R. Arad (1-4)
Gaz metan Mediaș — C.F.R. Timișoara (1-3)

ETAPA A XXVI-A, 2 Iunie

- C.F.R. Timișoara — Olimpia Oradea (1-2)
Metalul Hunedoara — Vagonul Arad (0-2)
Minerul Baia Mare — A.S. Cugir (1-0)
C.S.M. Reșița — C.S.M. Sibiu (1-1)
C.F.R. Arad — Gaz metan Mediaș (0-4)
Crișul Oradea — C.F.R. Cluj (0-2)
Ind. sirmei C. Turzii — Politehnica Timișoara (0-2)

În paranteză, rezultatele din tur

Ne dăm seama, cu fiecare zi, că fotbalul a încetat să mai rămână un sport de tip romantic, cu scopul amuzamentului, al distracției sau spectacolului ca unică rațiune a existenței sale. Astăzi, dacă vrei să existe pe undeva prin capricioasele lui grații, trebuie să lupți cu legile dure ale activității lui moderne. Fotbalul tînde, sau poate a și ajuns, spre un gen de industrie sportivă, dacă vrem să luăm în seamă uriașele mijloace și energii angrenate în viața pe plan mondial a sportului cel mai răspîndit. Se înțelege că, unei asemenea activități îi este proprie și o evoluție rapidă, apariția aproape la fiecare moment a faptelor noi, a mijloacelor noi de pregătire, a competițiilor noi și... a dificultăților noi. Se înțelege că unei asemenea activități nu-i mai poți face față numai cu simpla pasiune ci trebuie să te îngrijești, să te străduiești a-ți făuri și tu mijloacele de care dispun partenerii de întrecere de pretutindeni. Și una dintre aceste arme este tinerea pasului cu tot ceea ce este nou nu numai în privința fotbalului propriu-zis ci și a științelor direct ajutătoare sau complementare precum medicina, psihologia etc. De aici, apariția unui vast program de conferințe, reuniuni, colocvii, consfătuiri care au căpătat și caracter internațional — unele desfășurându-se chiar sub egida FIFA și UEFA — sau național, sub îndrumarea federațiilor de fotbal. Astăzi, cînd antrenamentul modern face apel atît de mult la cuceririle științei, cînd cercetarea științifică a contribuit la creșterea vertiginoasă a performanțelor, ar fi cel puțin anacronic să ignorăm aplicarea în fotbal a antrenamentului metodic, a planificării științifice a pregătirii. Ar fi desigur o mare greșeală să nu încerci să îți pasul cit de cit cu ceea ce se întîmplă, pe toate planurile antrenamentului fotbalistic și, eventual, la rîndul tău, să-ți aduci contribuția la vastele activități ce se desășoară în felurite direcții. Aceste inițiative trebuie mereu încurajate și amplificate!

CEEA CE NU TREBUIE SĂ UITĂM ÎNSĂ ESTE MARELE ADEVĂR CĂ TOATE ACESTE EFORTURI DE ORDIN TEORETIC SÎNT EGALE CU ZERO DACĂ NU VOR FI LEGATE DE PRACTICĂ. De la nivelul marelui performante, al echipelor care atacă titlurile mondiale și pînă la cele mai modeste formații, încadrate într-un centru de juniori și copii sau într-un campionat raional, nu este posibil un centimetru de progres fără această muncă concretă, vlabilă, exprimînd însăși sensul fotbalului. Teoretizarea exagerată sau teoretizarea fără scop, fără aplicabilitate la viață — în cazul nostru la antrenament sau la joc — se transformă din ajutor în dușman. Iată, spre exemplu, pe un medic de circumscriptie rurală. Cu mijloacele de care dispune el se informează asupra a tot ceea ce se întîmplă nou în specialitatea sa. Dar baza muncii sale, posibilitatea de a se convinge, poate chiar de a aduce contribuții proprii la problemele studiate în orele libere, sînt consultațiile sale, munca lui de fiecare zi în care luptă spre a-și vindeca pacienții.

Cazul este foarte asemănător cu al unui antrenor de fotbal de la o echipă fără veleități. Acesta trebuie să se străduiască a fi în curent cu noutățile metodice antrenamentului, cu acelea de ordin tactic, să cunoască cît mai mult din viața și experiența marilor sau micilor echipe. Dar dacă totul se rezumă la aceste simple luări la cunoștință, la redac-

tarea unui referat, la participarea la ședințele colegiului de antrenori iar antrenamentul, activitatea dedicată mingii, trec pe planul doi, n-am făcut nimic. Și sigur că constatarea este valabilă pînă la primul eșalon al verigii competiționale de la noi și de aiurea.

Ajungem, după această serie de observații la o constatare: teoria fără scop, în detrimentul practicii sau prin neglijarea ei, începe să-și facă tot mai mult loc în fotbalul nostru. Se discută mult, se discută divers, avem contribuții de primul ordin la problemele antrenamentului fotbalului, dar antrenamentele, propriu-zise, trec pe planul doi. Repetăm. N-avem nimic împotriva de a ne face nu o obligație ci un crez din permanenta perfecționare a informării noastre teoretice, dar nu cu prețul neglijării PRACTICII. Intitulind rîndurile noastre ÎNAPOI LA FOTBAL! încercăm să atragem atenția că, pînă la urmă observațiile și noutățile nupot fi aplicate decît tot pe teren, practic, la antrenamente, acolo unde este veritabila viață fotbalistică.

Poate mai mult decît aceste opinii ne pot convinge exemplele. Cum au fost cucerite marile victorii? Cum s-a ajuns la atingerea virtuozității? Cum s-au născut marile echipe? Prin transplantarea modului, a noului, pe o activitate practică ireproșabilă. De la Brazilia și pînă la Internaționale, de la Anglia și pînă la Celtic Glasgow nu vei desco-

peri altceva decît un sfînt respect pentru ANTRENAMENT, PENTRU FOTBALUL PRACTIC. Să mergem mai departe. Cine sînt creatorii teamurilor redutabile din întreaga istorie a fotbalului de la Hugo Meisl pînă la Helenio Herrera și Alf Ramsey decît specialiști cu o pregătire de înalt nivel dar, în același timp, practicieni de primul ordin?

Am urmărit, peste obligațiile curiozității profesionale, spre a mă convinge de acest adevăr, antrenamentele citorva dintre echipele de renume în preajma cărora am avut prilejul să mă găsesc. Nu există remedii misterioase și nimic senzațional în antrenamentul lui Dinamo Zagreb sau al lui Ferencvaros, de pildă. Am constatat pe figura antrenorilor noștri o notă de dezamăgire urmîrind obișnuitele scurte ședințe de pregătire ale marilor formații venite la noi și care... se antre-nau tot ca noi. Există însă acest mare respect, această dedicare pentru munca cu balonul, pentru antrenamentul rezonabilității a-și spune. Trebuie luptat pentru ca stadionul să rămînă centrul, viața fotbalului, laboratorul în care se aplică, se verifică și, de cîte ori!, se descoperă noutățile discutate în conferințe, reuniuni, simpozioane, colocvii.

Pentru antrenorii noștri se pune, credem, cu acuitate problema degrevării de obligațiuni tinînd mai mult de meseria de statisticieni, de grafi-

cieni, decît de aceea de învățători de fotbal. Documentele pe care le are — se pare că s-a ajuns la o oarecare simplificare a lor — în grija un antrenor presupun mai mult efort, poate chiar sacrificarea din timpul de antrenament, pentru a trage splendide linii roșii, albastre, verzi pe hîrtie milimetrică, decît acela ce ar trebui folosit pentru antrenament, pentru pregătiri reale, viabile. Să mai demonstrăm că evidențele, graficele, rapoartele nu formează jucători de fotbal, credem că nu mai este util. Ar fi mai bine cazul să ne amintim că la orice echipe, dar mai ales la cele de pitici și juniori, nimic nu poate ajuta la creșterea talentelor decît joc, joc și iarăși joc cu mingea. Petre Steinbach vă poate oricînd depune mărturie că micuții pe care i-a dus din echipa de pitici pînă la națională, fie că se numeau Constantin sau Nunweiller III, Voinescu sau Călinoiu, au crescut prin lecțiile practice pe care el știe să le predea ca puțin alții.

Am stat o zi întreagă la Milanello, școala de fotbal a lui A. C. Milan, acest club care a dat mai mult de jumătate din tot ce are astăzi ca mare talent fotbalul italian (Prati este ultimul produs) și m-am convins că principala, marea materie este una: MINGEA. Antrenament, antrenament și iar antrenament, cu asistența cea mai autorizată medical, cu mijloace de echipament și instalații de primul ordin, cu antrenori renumiți pentru reușitele lor cu tinerii. Trebuie dat tineretului fotbalistic posibilitatea să crească jucînd, antrenîndu-se și iar jucînd. Observați că și pregătirea jucătorilor pentru competițiile de primul nivel se face tot prin competiție. Italienii și spaniolii și englezii folosesc pentru acclimatizare, pentru rodare, se zice că și pentru călire cu duritățile diviziei A, competițiile de grad inferior, unde jucătorii care promit rămîn pentru un timp. Așa s-a procedat cu Cappelini sau Prati în Italia, cu Ball în Anglia, cu Amancio în Spania. Rezultatele au fost excelente fiindcă metoda a recurs tot la veritabila viață fotbalistică reprezentată de campionatele de liga a doua sau a treia.

Acest realism e util într-un procent și mai accentuat în viața noastră fotbalistică. Și limbajul antrenorilor noștri reclamă o mai pronunțată preocupare pentru fapte, pentru realitate. Să coborîm centrul de greutate, dar s-o facem cu toată convingerea și încrederea, pe teren, la antrenament, la mingea. Am fi vrut să-l ocolim dar iată că ne apare în față, acel tablou cu mii, cu zeci de mii de micuți brazilieni care se ANTRENEAZĂ fără orar pe plajele Copacabanei. S-a pomenit și la noi de marile cadouri pe care le-ar primi sub forma a zeci și zeci de talente federația dacă ar face un cadou de cîteva sute de mingi copiilor din cartierele noi ale orașelor noastre, mai mari sau mai mici. Fotbalul trebuie făcut pornind de la el și întorcîndu-ne mereu la fotbal.

Nu poate exista satisfacție mai mare pentru un antrenor decît să trăiască succesul unui jucător, al unei echipe crescute de el, prin muncă de fiecare zi, pe teren, aplicînd totdeauna metodele cele mai moderne, mai evolute de pregătire. Și ce decepție mai mare poate fi de cit aceea să constăți că există splendide comunicări științifice, materiale redactate fără reproș, la un înalt nivel metodic, dar fotbalul, fotbalistii se află hăt, departe de performanțele atinse doar în teorie.

Effimie IONESCU

Un cititor ne-a vizitat zilele trecute la redacție. Am avut cu el un dialog pe care-l reproducem:

CITITORUL: Am unele nelămuriri în legătură cu toată discuția iscată de ancheta dvs. pentru desemnarea celui mai bun fotbalist al anului trecut. Mai întii, de ce ați organizat ancheta, ce ați urmărit cu ea?

NOI: Organizarea anchetelor de sfîrșit de an este o practică frecventă a ziarelor, revistelor și agențiilor de presă, în toată lumea. Scopul lor este acela de a face UN SONDAJ, pur și simplu, printre cititori, specialiști, ziaristi etc. pentru a le cunoaște preferințele, OPINIILE, sugestiile într-o temă sau alta. Noi am organizat ancheta pentru că socotim că o revistă de specialitate cum este „FOTBAL” este cea mai îndreptățită să organizeze o asemenea anchetă, pe o temă de fotbal. Toate revistele de fotbal din lume organizează anchete de acest gen, la sfîrșit de an. Ancheta noastră pe 1967 este a doua de acest fel și vom organiza una și pentru anul în curs. Credem chiar că am realizat un progres în acest sens pentru că — spre deosebire de 1966, cînd am consultat numai ziaristi — de data aceasta am atins o sferă foarte largă, apelînd la cititori, la antrenorii de Divizia A, la aproape toți cronicarii de fotbal din Capitală, la notele acordate pe un întreg an. În atari condiții, este evident caracterul larg al consultărilor făcute de noi. Și mai evident este faptul că noi n-am făcut decît o operațiune aritmetică, de simplă însumare a MII DE OPINII și apoi am publicat un rezultat. Dacă vreți, noi n-am fost decît organizatori ai unor largi dispute de opinii, în urma cărora trofeul i-a revenit lui Dobrin. Piteșteanu nu e deci alesul sau preferatul nostru ci al tuturor celor pe care i-am consultat. Am vrea să fiți convins de caracterul larg și de NOTA DE COMPETENȚĂ pe care am căutat s-o dăm consultării. Am apelat la antrenorii de Divizia A, la cronicarii de specialitate, la oameni — deci — în măsură să exprime un punct de vedere autorizat.

CIT.: De ce, atunci, v-a supărat atitudinea ziarului „Sportul”, care a publicat două articole împotriva anchetei dvs. și a lui Dobrin?

NOI: Pentru că această atitudine a fost contrară tuturor uzanțelor de presă, de la noi sau de aiurea. N-am mai pomenit că după publicarea rezultatului unei vaste anchete, în care s-au concretizat opinii diverse, o publicație să declanșeze o campanie împotriva rezultatelor anchetei! Și apoi, dacă ați și ațiți oameni au exprimat punctul de vedere final, ce rost mai are, și — mai ales — CUI FOLOSEȘTE faptul că unul-doi, să facă tam-tam pe o opinie contrară, numai de dragul originalității?

CIT.: Gazetarii de la „Sportul” au fost și ei consultați?

NOI: Bineînțeles. Le-am trimis tuturor buletine de răspuns la anchetă și ei ne-au răspuns, lucru pentru care le-am adresat colegiale mulțumiri. Sportivitatea noastră față de colegii de la „Sportul” a mers pînă acolo încît unora le-am primit votul, după termen, prin telefoane date acasă redactorilor noștri, iar altora le-am restituit, la cererea lor, buletinul, pentru a face modificări. Ba, mai mult, atenția și condescendența noastră față de opinia colegilor de la „Sportul” a mers pînă acolo încît am publicat un clasament separat, alcătuit numai pe baza voturilor lor!

CIT.: Cum vă explicați atunci cele două articole (Colea Vilcov, Tudor Vasile) publicate la 3-4 zile unul după altul și la doar o săptămînă după apariția rezultatului anchetei?

NOI: Noi nu avem nici o explicație. „Sportul”, prin articolul semnat de C. Mantu în numărul din 13 ianuarie, pretinde că acestea ar fi opinii, pe care le respectă, și ne impune o nouă lipsă de respect pentru opiniile altora. Or, cum se poate afirma, cu bună credință, că noi nu respectăm opiniile, cînd — prin definiție — o anchetă nu e altceva decît un apel la opinii?! Și cînd noi am publicat, în chiar numărul nostru cu rezultatul anchetei, nu numai părerea antrenorilor care l-au preferat pe Dobrin ci și pe ale celor care au dat pe altcineva pe primul loc sau nu l-au indicat pe Dobrin nici în primii 5!

CIT.: Scuzați, Colea Vilcov și Tudor Vasile, care nu sînt de a-

cord cu Dobrin, au răspuns la ancheta dvs.?

NOI: Nu! Ei n-au arătat interes decît după ce s-a publicat rezultatul și nu ne-au scris nouă ci „Sportului”. Și apoi, noi înțelegem opinia astfel: „Nu sînt de părere că titlul i se cuvine lui Dobrin, ci lui X sau Y”. Altfel, după ce s-a publicat un rezultat, ce rost au opinii ca cele ale lui Colea Vilcov și Tudor Vasile care spun pur și simplu că Dobrin nu merită și basta? Unde e partea constructivă a unor asemenea opinii, care dărimă și nu pun nimic în loc? Și încă ceva. Să fim iertați, dar fraze ca: „Și atunci, cum de a fost DECRETAT Dobrin cel mai bun fotbalist al anului?” (C. Vilcov) sau titluri ca: „De ce NU este Dobrin cel mai bun jucător” (T. Vasile) nu prea sună a opinii ci mai mult a tragere la răspundere și atac direct.

CIT.: În articolul „Lecție de combativitate”, vi se reproșează lipsa de condescendență față de părul alb al lui Vilcov.

NOI: Apelul la sentimentalism al lui C. Mantu ni se pare că provine din lipsa altor argumente, logice, raționale. Noi îi respectăm pe vechii jucători. Amintiți-vă acțiunea noastră cu ocazia inaugurării campionatului jubiliar, amintiți-vă suita de articole despre vechii internaționali, amintiți-vă repetatele noastre anchete în care am apelat la specialiști în vîrstă, cu experiență. Dar părul alb nu poate constitui niciodată un scut al neprincipialității și nesportivității.

CIT.: De ce i-ați răspuns doar lui C. Vilcov și nu și lui T. Vasile?

NOI: Din nou preluați un argument slab, artificial al lui C. Mantu. Explicăm pentru dvs., care nu lucrați în presă, nu pentru autorul articolului care știa prea bine acest lucru: articolul lui T. Vasile a apărut miercuri și noi l-am citit la ora prînzului, cînd pagina noastră era încheiată. Așa se lucrează la săptămînale. Dar, pentru că ați atacat problema: nu vi se pare ridicol ca C. Mantu să ne certe, pe de o parte, că nu respectăm „opiniile” publicate în „Sportul” iar în același articol să se supere pe noi că... nu-i răspundem și lui Tudor Vasile?

CIT.: De ce n-ați răspuns articolului din „Sportul”?

NOI: Pentru că am înțeles să nu răspundem necolegialității și lipsei de spirit sportiv. Spre marea noastră surprindere însă, în ciuda faptului că noi n-am vrut să polemizăm cu colegii noștri, (remarcări: chiar în primul nostru articol noi i-am răspuns lui C. Vilcov, nu „Sportului” sau vreunui redactor), iată că sîmbătă 20 ianuarie „Sportul” continuă să arunce cu pietre în curtea noastră, folosind aluziv termenul de „mistificare”.

CIT.: Vă fac o mărturisire. Și eu am participat la ancheta dvs. și l-am indicat pe primul loc pe Ion Ionescu. Nu mi-a convenit că a ieșit Dobrin...

NOI: Și v-ați gîndit să „luați poziție”?

CIT.: Oh, nu! Eu înțeleg că o anchetă e o anchetă și atîta tot. De altfel nu cred că vreun ziar sau revistă ar fi văzut lucrurile astfel și mi-ar fi publicat „opinia”.

NOI: Tot așa cum nimeni în lume nu se gîndește să ia poziție contra lui „France Football”, care i-a acordat lui Albert „Balonul de aur” sau nimeni de la noi nu se gîndește să publice două articole în care să scrie: „Cum de a fost decretat Ion Băciu cel mai bun sportiv român al anului?” sau „De ce nu este Băciu cel mai bun sportiv?”. O anchetă este, dacă ne permiteți comparația, o mică întrecere sportivă în care, învingătorul, fie că-ți place, fie că nu, trebuie felicitat. Sau, dacă nu vrei să-l feliciți, măcar respectă-l...

CIT.: Dar despre articolul din „Tribuna” ce părere aveți?

NOI: „Nu-l băgăm în seamă. Știm că de mult timp se caută revistei noastre ceartă cu lumina. A ajuns să amuze pe toată lumea. Chiar dacă în recentul articol n-are nici măcar originalitate, ci reproduce banal „argumentele” altora. Pe astfel de provocatori de scandal nu-i putem lua în serios. E — poate — cazul s-o facă alții...”

CIT.: Vă mulțumesc și mă declar mulțumit de explicațiile dvs.

NOI: Dacă cititorul nostru e lămurit, noi punem punct întregii discuții.

RED.

UNIVERSITATEA CLUJ A REDEVENIT O ECHIPĂ CU PRETENȚII

Foarte mulți iubitori ai fotbalului din țara noastră judecă — sau sînt tentați să judece — capacitatea, valoarea intrinsecă a echipei universitare clujene după cele două ultime atît de contradictorii „runde”: etapa a 12-a: „U” — Steaua: 0—2 (!); etapa a 13-a: Dinamo București — „U”: 2—4 (!).

Înzestrînd cele două meciuri, din exces de zel (într-un sens sau altul), cu semnificații absolutizante, se face, după părerea noastră, greșeală de a judeca evoluția dintr-un întreg sezon a unei echipe după două SITUAȚII LIMITATE. Două situații foarte greu de reeditat. Într-adevăr, să fii învins cu 2—0 la Cluj (fie și de către cea mai în formă echipă din campionat în acel moment) și să învingi în etapa următoare cu 4—2 pe Dinamo, la București,

lată două ipostaze cu totul singulare.

Vom analiza deci echipa clujeană avînd în vedere ansamblul „traseului” pe care l-a parcurs în acest tur de campionat, căutînd să subliniem atribuțiile dominante ale jocului său.

JOC BUN ÎN DEPLASARE

Una din primele observații pe care le faci citind evoluția rezultatelor echipei clujene este comportarea ei în general bună (raportată mai ales la condițiile campionatului nostru) în jocurile susținute în deplasare. Dispu-tînd șapte jocuri pe alte terenuri, clujenii au terminat neînvinși patru (două victorii, cu Steagul roșu și Dinamo București, două „nule”, cu Farul și Progresul) realizînd șase puncte, atît cît a obținut și fruntașa turului, Steaua, „U” fiind depășită la acest capitol doar de o singură formație, F.C. Argeș, care a realizat 7 puncte.

Trecînd de la general la particular, de la dificultatea obținerii punctelor în deplasare în orice campionat din Europa, la marea greutate cu care ele se obțin în campionatul nostru (factori diferiți „întîrînd” considerabil pe teren propriu echipe slabe, sau în formă slabă, în așa măsură încît o codașă în clasament poate aproape oricînd învinge, „acasă” pe una din fruntașe), cucerirea celor șapte puncte în deplasare de către F.C. Argeș și a șase puncte de către Steaua și Universitatea Cluj — atestă mai marea omogenitate, constanța valorică, altfel spus, mai marea seriozitate a acestor echipe.

ATACUL — ETERNA POVESTE...

În locul acestui subtitlu, mă gîndisem la altul: „Adam, domnul 50%”, parafrazînd apelativul pe care l-au avut Fontaine, Di Stefano, Farkas etc... Respectînd „proportile”, și operînd exclusiv cu datele problemei noastre, putem imagina următoarea ecuație:

ADAM + 8 GOLURI = 17 GOLURI (totalul punctelor înscrise de echipa clujeană în turul acestui campionat). Așadar, Adam a înscris nouă goluri, ceea ce reprezintă cîteva procente peste 50% din activul echipei sale. Interpretarea acestui fenomen nu este prea dificilă. Fără a minimaliza realele merite ale lui Mihai Adam, un puncheur de „viață veche”, vom remarca slăbiciunea cronică a unui atac în care fantezia gratuită a unui Ivansuc sau (uneori) Szabo, conjugată cu lipsa de experiență a unui Coman (de exemplu) n-au avut (logic) efecte asupra tablei de maraj...

În pofida tinereții echipei, în pofida tradiției ei de echipă de atac acesta este, sau mai bine zis A FOST adevărul. Înaintașii au „dansat” mult cu mingea, au făcut „florițele” pe teren pentru spectatori, dar goluri n-au dat pentru că NU STIU, NU POT sau NU VOR să marcheze, preferînd, în această ultimă ipoteză, divertismentul.

Pentru viitor, pentru prospectarea viitorului apropiat — returul, credem că așa (adică realist) trebuie privit trecutul. „U” a jucat în această toamnă bine ÎN APĂRARE, înaintașii apărînd efemer în decizia partidelor.

„U” NU ESTE (ÎNCA) ANDERLECHT...

Toți tehnicienii fotbalului din țara noastră știu că „U” Cluj

este singura echipă din divizia noastră națională A care joacă după sistemul apărării în linie. Criticat cu vehemență în Europa, sistemul are drept apărători (printre alții) condeiele reputate ale lui François Thebaud, Pierre Lameignère și Robert Vergne care, în pledoariile lor, vin cu exemplificări „de facto” din practica și realizările de cîțiva ani ale vestitului „team” belgian Anderlecht. Cu această echipă, antrenorul francez Sinibaldi a obținut succese remarcabile (printre care și titlul de campion național în campionatul belgian) jucînd apărarea în linie.

Constantin Teacă, promotorul nr. 1 al „liniei” la noi în țară, ar putea cîștiga (într-un fel) disputa sa teoretică cu antrenorii care fetișizează „betonul” în momentul în care „U” va obține unul din succesele lui Anderlecht. Un titlu de campion. Măcar unul... Pînă atunci să remarcăm, realist, că la „U” nu se află nici Van Hymst, nici Stockman, nici Jurion...

Așadar, cînd frumoasa, spectaculoasă „linie” a lui „U” va cîștiga campionatul, vom zice și noi ca franțuzul „Chapeau”.

Pînă atunci însă...

TINEREȚEA ECHIEI — UN ADMIRABIL RESORT

I-am urmărit cu reală plăcere, în ultimul meci, cu Dinamo București. I-am văzut pe Lică dezechilibrîndu-și prin subtile fente pe

Răducanu, mai iute decît Adam, prinde spectaculos balonul sub privirile lui Greavu.

CAZUL IVANSUC DIN NOU PE ROL...

...Izbucnește toamna sau primăvara. Uneori și toamna și primăvara. Anul acesta a fost o excepție. S-a tîuit toamna... Ce? Clasicul, eternul, boemul „caz Ivansuc”.

Ne-am obișnuit cu el, an de an, așa că acum aproape că nu ne mai impresionează. Atunci de ce facem, totuși, caz de... cazul Ivansuc. Poate pentru că vrem să sugerăm, într-un fel, diferența (mai ales din ultimii ani) dintre „U” și o echipă de performanță.

Așadar, să apelăm la o... să-i zicem, filmotecă a memoriei. Sîntem în 1965, 66' sau 67'. N-are importanță. Secvențele seamănă de parcă ar fi copiate aceluiasi film.

Tema: moșturile lui Zolt. Cunoscut și difuzate „din gură în gură” în tot Clujul la cîteva ore după comitere...

La frizer, la coadă la Alimentara,

în fața la operă se vorbea despre „de ce nu vrea să joace duminică Ivansuc”, care sînt „motivele pentru care nu vine la antrenamente”, despre variantele Galați sau Constanța ale transferării lui Zolt etc. etc.

Nu știu dacă greșesc cu mult dacă spun că Svorî la Napoli n-are o mai mare cotă publicitară decît o are (sau a avut-o) Ivansuc la Cluj.

O publicitate, recunoaștem, datorată nu numai repetatelor și bizarelor capricii ale acestui „copil teribil” al Clujului, ci, în primul rînd, datorată valorii recunoscute a acestui talent al fotbalului nostru.

Ca și, probabil, foarte mulți iubitori de fotbal din țara noastră, și semnatarul acestor rînduri recunoaște că a fost un admirator al lui Ivansuc. Fantezele derutante, pîntr-unerile vicioase, sîturile-bombă

DOAR DOUA DIN PĂRERILE SUPORTERILOR CLUJENI

T. PAVEL (cercetător științific): „Întinerirea masivă a echipei mele favorite corespunde punctului în care „ultima gardă” dă semne evidente de oboseală. Rezistă 3—4 jucători-nucleu, ceilalți „ostași” ies din front. Se pare că noii promovați sînt elemente foarte dotate.

I. D. (student): „Am încredere în noii băieți. N-au decît un ideal: să joace în „A”. Sînt fericiți că joacă alături de „nea Mihai”, de „nea Remus”, de „nea Costin” și nu se sperie de nimeni și nimic, pînă la curajul chiar și „capul în contră”. Cu asemenea jucători orice bătălie poate fi cîștigată.”

Marius POPESCU

LOTUL JUCĂTORILOR

DIN

TURUL CAMPIONATULUI

PORTARI

Cristian BINGHEANU, născut în anul 1937, la Pucioasa, are 1,77 m înălțime, 73 kg, vine de la Petrolul Ploiești.
Vasile GABORĂȘ, 1945, Simbata-Belș, 1,77 m, 76 kg, vine de la U. T. Arad.
Stefan MOLDOVAN, 1949, Cluj, 1,80 m, 76 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

FUNDAȘI DE MARGINE

Dan ANCA, 1947, Turda, 1,83 m, 75 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.
Simion CREȚU, 1949, Mediaș, 1,70 m, 65 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.
Gheorghe CODREA, 1948, Sibiu-Maramureș, 1,73 m, 69 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.
Remus CIMPEANU, 1938, Cluj, 1,76 m, 75 kg, vine de la Rapid Cluj.

FUNDAȘI CENTRALI

Werner PEXA, 1943, Erfurt — R.D.G., 1,84 m, 80 kg, vine de la Argeșul Turda.
Vasile COSTIN, 1938, Mălin-Beclean, 1,74 m, 76 kg, vine de la Farul Constanța, după ce, înainte, jucase tot la „U”.
Paul GRAJDEANU, 1943, București, 1,75 m, 78 kg, vine de la Rapid București.
Gheorghe Solomon, 1938, Sibiu, 1,76 m, 69 kg, vine de la C.F.R. Cluj.

MIJLOCAȘI

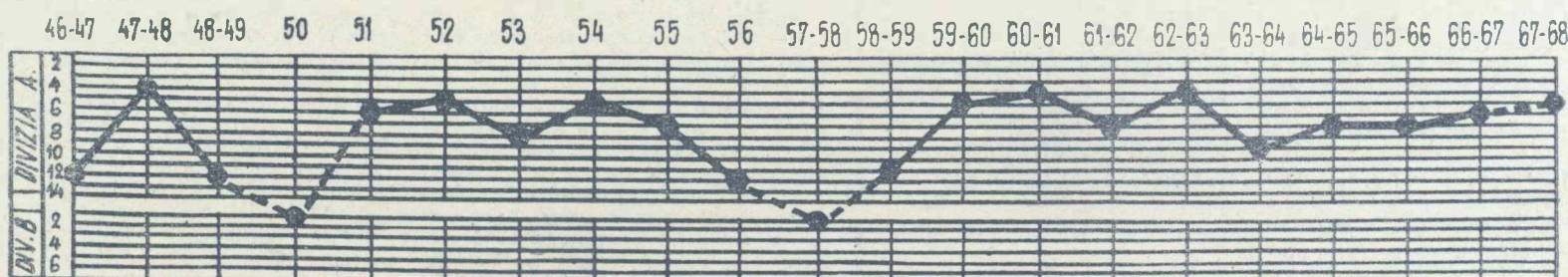
Mircea NESU, 1940, Cacica, reg. Suceava, 1,71 m, 69 kg, vine de la Crișana Oradea.
Nicolae MUSTETEȘ, 1946, București, 1,74 m, 66 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.
Vasile OPREA, 1947, Cluj, 1,82 m, 75 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.
Eugen Florian, 1947, Mintiu Gherlei, 1,75 m, 70 kg, vine de la Vulturul Mintiu Gherlei.

EXTREME

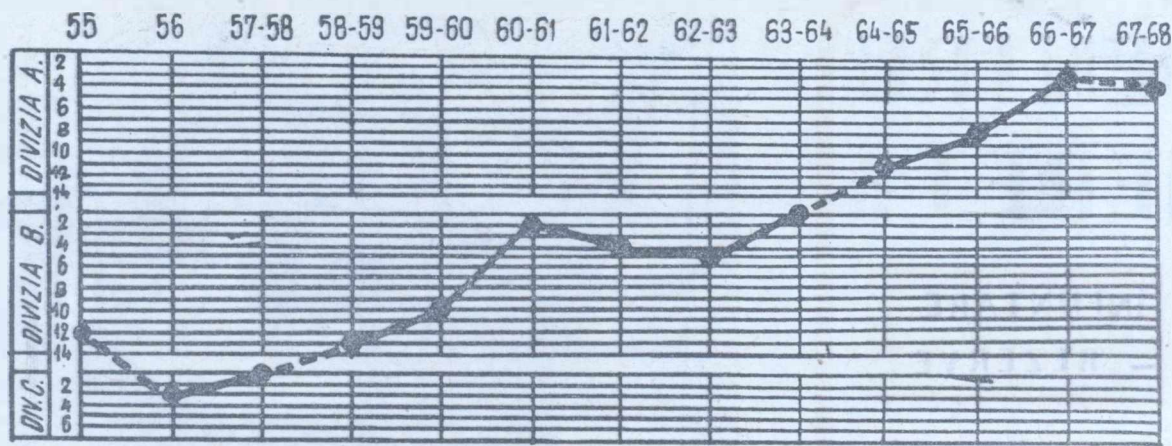
Nicolae SZABO, 1943, Jibou, 1,75 m, 66 kg, vine de la Vulturul Mintiu Gherlei.
Aurel COMAN, 1949, Călărași, 1,67 m, 64 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.
Martin CRISAN, 1949, Romu-l-Nășăud, 1,67 m, 57 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.
Dumitru LICA, 1949, București, 1,69 m, 55 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

ÎNAINȚAȘI CENTRALI

Mihai ADAM, 1940, Cimpia Turzii, 1,78 m, 75 kg, vine de la Ind. Sirmia Cimpia Turzii.
Zoltan IVANSUC, 1938, Reșița, 1,73 m, 71 kg, vine de la C.S.M. Reșița (a jucat de 3 ori în echipa națională).
Iordan ANGELESCU, 1946, București, 1,75 m, 68 kg, vine de la Politehnica București.
Dorin BARBU, 1946, Vîrtopu-Corabia, 1,75 m, 66 kg, a fost junior la Universitatea Cluj.

Evoluția echipei Universitatea Cluj

Graficul evoluției echipei Universitatea Craiova

ÎN 15 PUNCTE, DESPRE UNIVERSITATEA CRAIOVA

Să pornim la analiza comportării din această toamnă a Universității Craiova, folosind „sistemul punctelor bune și rele”.

PUNCTE BUNE, DEȘI S-AR PAREA CA SINT MĂI PUȚIN BUNE

1) Să urmărim clasamentele:	
1966/67	13 8 1 4 18—19 17 p, locul I
1967/68	13 7 1 5 19—15 15 p, locul IV

Din citirea (și interpretarea) acestor două șiruri de cifre, orice amator de fotbal (mai ales din Oltenia...) își dă seama că fiecare cuprinde munca de câte o toamnă a echipei Universitatea Craiova. Comparându-le, reacția — firească — nu e decât una: în campionatul trecut tinăra „U” de pe Jil, spărgând toate tiparele, s-a instalat în fruntea elitei fotbalului românesc, pe cind anul acesta regresul e vizibil: două puncte în minus și locul IV. Pledează în favoarea acestei argumentări și următoarele fapte: În 1966/67, „U” sustinuse numai șase meciuri acasă, deci — 12 puncte, celelalte cinci, studenții aducându-le din deplasare; de data aceasta, „U” a jucat șapte partide pe teren propriu și a cucerit numai un punct afară.

Cu toate astea craiovenii sînt multumii! Comportarea actuală este considerată ca fiind mai bună decît cea din campionatul trecut. De ce? Antrenorul Cosmoc explică: „Dacă în campionatul trecut orice rezultat favorabil nouă era considerat o surpriză pentru că valoarea echipei nu era cunoscută și — deci — nici recunoscută, acum toate celelalte formații și antrenorii lor s-au pus în gardă, au jucat cu noi altfel decît au făcut-o, mult mai atent și punctele le-am cucerit mult mai greu. Apoi, nu uitați că în această jumătate de campionat, Oblemenco, o piesă de bază în angrenajul nostru, a lipsit opt etape!”

2) Să privim lotul cu lupa. Numai băieții talentați! Antrenorii au la dispoziție trei mijlocași de bază (Deselnicu, Strimbeanu, Ivan) și cîțiva atacanți cu rezonanță (Oblemenco, Sfirlogea, Ni-

ță, Marian Popescu, Cîrciumărescu). Cine să joace și cine să stea pe tușă? Grea alegere. În schimb, apărarea, în raport cu celelalte compartimente ale echipei, e mai slabă.

PUNCTE BUNE

3) Să ne întoarcem la cele două clasamente și să le descompunem. Acasă:	
1966/67	6 6 0 0 10—4 12
1967/68	7 7 0 0 16—3 14

Deci, în două tururi de campionat consecutive, „U” n-a pierdut nici un punct pe teren pro-

SUPERLATIVE

Cel mai tehnic: Marian Popescu;
Cel mai talentat: Oblemenco, Marian Popescu;
Cel mai tenace: Deliu;
Cel mai „calculat” și mai „economic” în efort: Marin Marcel;
Cel mai iute: Sfirlogea;
Cel mai înzestrat din punct de vedere fizic: Deselnicu, Mincă, Oblemenco;
Cel mai orgolios: Marian Popescu;
Cel mai bun jucător ca flaneur și viteză cu mingea: Niță.
Atacantul cu cel mai dezvoltat simț al porții: Oblemenco;
Cel mai disciplinat: Deliu;
Cel mai copilăros: Strimbeanu;
Cel mai echilibrat: Deliu, Marin Marcel, Ivan.

priu! În schimb, în deplasare... dar acesta constituie alt punct!

4) În turul acestui campionat în viața formației craiovene s-a petrecut un fapt important: echipa a fost strămutată de pe vechiul stadion al Tineretului, mic și ca tribune și ca teren de joc, pe marele stadion Central: 31.000 de locuri, dreptunghi de joc de dimensiuni maxime. „Mi-e frică”, spunea R. Cosmoc înaintea meciului de debut pe acest stadion, nu știu cum vor trece jucătorii, care cunoșteau fiecare cută a celui alt teren, bariera psihologică. Dar, ea a fost trecută cu succes. Ba, mai mult, cei 11 s-au acomodat

și au jucat mai bine decît în alte meciuri, mai tehnic, au desfăcut jocul pe toată lățimea terenului.

5) Oblemenco: rezervă la Rapid pînă în 1966, deși i se știa puterea de șut: Strimbeanu: Dinamo București se dispensează de el fără regrete; Deselnicu: fost jucător în „C” la Metrom; Adrian și Marian Popescu: două produse giulestene care se pierdeau pe banca de rezerve; Deliu: nume fără rezonanță; Sfirlogea: bun pentru Reșița, în divizia B; Marin Marcel: lăudat de toți antrenorii pentru calitățile lui, respins de la toate loturile! Deci jucători fără „nume”. Dar iată că aici, la Craiova, au înflorit niște antrenori care i-au înțeles, au știut în ce direcție să le canalizeze eforturile, le-au dat credit și s-au lansat cu toții: antrenorii pe jucători, jucătorii pe antrenori. Craiova se poate lăuda acum că zece dintre fotbalistii săi au fost chemați în loturile naționale A, B sau de tineret.

6) Discuțiile cu cei doi antrenori: „Echipa n-a apelat decît la 60% din potențial”. Deci, atenție adversarii ai Universității Craiova: în retur studenții sînt hotărîți să folosească și restul de 40%. Și dacă cei care se ocupă de pregătirea lor nu se sfîșie s-o declare înseamnă că știu ei ceva.

7) „U” este una dintre cele mai cuminți echipe ale primei divizii. Dovadă: doar un jucător, Cîrciumărescu, suspendat pe o etapă. Cu toate astea el nu este singurul sancționat. La echipa din Craiova antrenorii Cosmoc și Nuțescu au introdus un „regulament de ordine interioară” și cine-l calcă e sancționat de club. Așa, de pildă, jucătorii nu au voie la restaurant, nu pot întîrzia de la antrenamente etc. La început toți fotbalistii credeau că e o glumă, dar cînd 90% dintre ei, au fost sancționați și-au dat seama de realitate. Acum procentul se apropie de 0%.

8) „Măria sa publicul craiovean” constituie pentru echipă un suport moral de neînlocuit și credem că nu greșim dacă afirmăm că cel puțin cîteva puncte dintre cele cucerite pe teren propriu i

ISTORIC

După o activitate de cîțiva ani în divizia C, în 1957—58 Știința Craiova a promovat în „B”. Meciul cheie a fost cel disputat la Rm. Vilcea, cu Unirea, și s-a terminat la egalitate: 1—1. Jocul a dat loc la nenumărate incidente. Ca urmare, fiecare echipă a fost suspendată pe cîte două etape în campionatul următor. Deci prima apariție în B a fost cu două meciuri pierdute la scorul de 3—0. Era un handicap greu de recuperat pentru o promovată, dar dorința jucătorilor de a se menține în a doua competiție fotbalistică a țării a învins și Știința s-a menținut. Echipa de bază: Stoica—Căpitanu, Iliescu, Dumitrescu—Soorjan, Lambru—Buldur, Deliu (Croitoru), Coicea, Pantelimon, Dîlă.

În campionatul următor, 1958—1960, sub conducerea antrenorului Ionescu-Crum s-a continuat consolidarea echipei în divizia B, culoarele Științei fiind apărate printre alții și de Biscă, Pană, Bărbulescu. Era un „11” cu o tehnică foarte bună, care pîimba mult mingea, dar care era ineficace. Sub îndrumarea lui V. Mărdărescu, craiovenii dau pentru prima dată lupta pentru titlu, pe care-l pierd însă în favoarea lui Dinamo Pitești. Formația mai des folosită: Urziceanu (Sugar) — Bărbulescu, Iliescu, Dumitrescu — Hirsova, Deliu — Constantin, Pană, M. Popa, Biscă, Mihălescu (Sîlma). Acest lot l-a preluat pentru o scurtă perioadă de timp antrenorul craiovean Gh. Scăeșteanu, după care, în vara lui 1960, la conducerea echipei au venit Valeriu Călinoiu și Gh. Nuțescu. Formația, devenită între timp C. S. Craiova, atacă din nou titlul seriei, dar în meciul decisiv Farul cîștigă la Constanța cu 1—0.

Promovarea Științei (echipa a revenit la vechea denumire) în divizia A este legată de numele antrenorului craiovean Nicolae Oțeleanu. El a luat echipa în primire în returul campionatului 1963—1964 și a adus-o de pe locul 7 pe primul loc în serie. La orizont apărea divizia A. Echipa-tip: Vasilescu (Papuc) — Geleriu, Lungan, Deliu, Dumitrescu — Tetea, A. Stănescu — Ganga, Lovin, Anton, Onea.

La prima confruntare cu divizia A echipa nu dă satisfacție și, la început tot cu N. Oțeleanu la conducere, apoi cu prof. D. Teodorescu și Gh. Nuțescu, abia scapă de la retrogradare. Din toamna lui 1966, o dată cu înființarea universității craiovene, echipa primește denumirea de Universitatea, schimbarea numelui a fost de bun augur pentru că, avînd ca antrenor principal pe prof. Robert Cosmoc și ca secund tot pe Gh. Nuțescu, „U” Craiova își începe drumul ascendent, ajungînd una dintre cele mai bune formații din divizia națională A.

La „U” își desfășoară activitatea și un centru pentru copii și juniori condus de antrenorul Gh. Scăeșteanu. 80 de tînere speranțe se pregătesc în cadrul acestui centru.

Președintele clubului este prof. univ. dr. Liviu Gherman, profesor la Universitatea; președintele secției de fotbal: Petre Porcioreanu, secretarul Statului popular al regiunii Oltenia.

ADRESA CLUBULUI: Craiova, str. Libertății nr. 29, telefon: 85—11.

se datorează și lui. Dar nu putem trece cu vederea nici de... oltenii din București, din Arad sau din Ploiești care atunci cînd Universitatea Craiova evoluează în aceste orașe, fac ca studenții să se simtă ca acasă!

9) Un punct pozitiv: modul deschis în care își spun părerile și Cosmoc și Nuțescu. Iată cîteva: cele mai bune comportări ale echipei au fost în meciurile cu Dinamo București, F.C. Argeș, Dinamo Bacău, Farul și A.S.A. Mureșul; cele mai slabe — cu Steaua, „U” Cluj, U.T.A.; jucători evidențiați (în ordinea posturilor): Pilcă, M. Marcel, Bitlan, Deliu, Ivan, Strimbeanu, Deselnicu, M. Popescu, Sfirlogea, Oblemenco, Niță; comportări foarte slabe: Mincă (în meciul cu Steaua), Mihălescu (cu Dinamo Bacău), Deselnicu (cu U.T.A.), Ad. Popescu și S. Stănescu (cu Jiu), M. Popescu (cu Progresul), Niță (cu Steagul roșu), Strimbeanu (cu Steaua).

10) Se acordă mult mai multă atenție ca în trecut promovării elementelor talentate existente pe plan local. Începutul merită relevat. De pildă, Oprea, un tînăr portar originar din Băilești, „tip ideal pentru fotbal” după cum îl caracterizează antrenorul Nuțescu și Ștefan, apărător, din Bals, cu gabarit, detentă și acroșaj foarte bune pentru postul său.

PUNCTE RELE

11) Am arătat clasamentul general, pe cel al jocurilor disputate acasă, iată-l și pe cel al meciurilor în deplasare:

1966/67	7 2 1 4 8—15 5
1967/68	6 0 1 5 3—12 1

Comentariile sînt de prisos.

12) Care sînt golgeterii echipei? Iată-i: Oblemenco — 6 (450 minute de joc), Sfirlogea — 5 (1.137), Cîrciumărescu — 3 (583). M. Popescu — 2 (655), Mihălescu — 1 (900), Deselnicu — 1 (1.080). Niță — 1 (1.038). De aici concluzia: numai Oblemenco este un șuter cu randament. Dar numai cu o floare nu se poate cîștiga un punct bun!

13) Ce facem cu Biroul de secție din care fac parte atît cadre didactice de la Universitate, cît și destul directori ai întreprinderilor craiovene, birou care există pro forma? Cu excepția poate a 2—3 restul nu activează, nu se ocupă de această echipă. Doar atunci cînd studenții se întorc din deplasare cu vreo înfrîngere mai vine cîte ceva și-i ceartă. În rest...

14) Din nou despre public. N-am fi vrut să revenim, dar meciurile cu A.S.A. Mureșul și Rapid București (culmea: exact acelea în care „U” s-a detașat mai ușor și a marcat cîte patru goluri) au marcat o recrudescență a practicilor nesportive de pe vremea cînd se făcea totul ca echipa să scape de la retrogradare. Poate n-ar strica dacă buchetlele de flori care se împart la început de meci fiecărei echipe n-ar mai fi... formale, dacă s-ar încerca — din

nou — să se facă educația spectatorilor.

15) Frumosul stadion central are și unele neajunsuri. De pildă, vestiarele au fost calculate greșit și este prea mici, instalațiile sanitare... instalate cam necorespunzător, guri de scurgere insuficiente, ceea ce face ca uneori apa să rămînă în cabine. Firește un punct rău pentru constructori. Poate că în această larnă vor reuși să facă remediile necesare pe care le-au promis.

M. TUDORAN

DE EI SE LEAGĂ SPERANȚELE CRAIOVENILOR

PORTARI

PILCA TEODORE, născut la 16.XI.1944, la București; 1,81 m; 77 kg; joacă la „U” Craiova din actualul campionat, provine de la Steagul roșu Brașov;

VASILESCU MARIAN, 31.I.1937, Craiova; 1,81 m; 76 kg; la „U” din 1963, de la Ametia Arad;

OPREA FLORIN, 2.I.1948, com. Măceșul de Jos — Băilești; 1,84 m; 74 kg; la „U” din ianuarie 1967, de la Gloria Băilești;

FUNDAȘI

MIHĂILESCU PETRE, 26.VI.1942, București; 1,79 m; 80 kg; la „U” din 1964, de la Steaua București;

DELIU CONSTANTIN, 1.XII.1933, Corabia; 1,72 m; 68 kg; la „U” din 1967, de la Progresul C.P.C.S. București; căpitanul echipei craiovene.

BITLAN CONSTANTIN, 11.XII.1941, Constanța; 1,73 m; 70 kg; la „U” din 1960, revine după un scurt popas la Știința Timișoara (1963—1964); provine de la Farul;

MARIN MARCEL, 2.V.1933, Ploiești; 1,75 m; 70 kg; la „U” din 1964, de la Petrolul;

MINCĂ CONSTANTIN, 17.VIII.1940, Caracal; 1,80 m; 75 kg; la „U” din 1965, de la Răsăritul Caracal;

MIJLOCAȘI

STRIMBEANU LUCIAN, 7.II.1946, București; 1,72 m; 65 kg; la „U” din 1964, de la Dinamo București.

IVAN NICOLAE, 28.VIII.1941, București; 1,74 m; 75 kg; la „U” din 1965, de la Petrolul Ploiești;

DESELNICU PETRE, 23.IX.1946, com. Moieni, reg. Oltenia; 1,84 m; 80 kg; crescut la „U” de la juniori, împrumutat în campionatul 1964—1965 formației Metrom Brașov;

ATACANȚI

NITA ION, 21.II.1948, Gălești; 1,64 m; 62 kg; la „U” din 1966, de la Dinamo Pitești;

STĂNESCU SILVIU, 23.IX.1944, Craiova; 1,89 m; 76 kg; crescut la „U” de la juniori, împrumutat în campionatul 1964—65 echipei Electroputere Craiova;

SFIRLOGEA CONSTANTIN, 2.VII.1941, com. Gătaia, reg. Banat. 1,76 m; 69 kg; 1 A; la „U” din 1964, de la C.S.M. Reșița;

CÎRCUMĂRESCU ION, 5.XII.1943, Titu; 1,66 m; 67 kg; la „U” din 1963, de la Dinamo Pitești;

OBLEMENCO ION, 13.V.1945, Corabia; 1,83 m; 79 kg; la „U” din 1966, de la Rapid București;

POPESCU MARIAN, 14.VIII.1947, București; 1,73 m; 65 kg; la „U” din 1966, de la Rapid București;

POPESCU ADRIAN, 21.VI.1947, București; 1,70 m; 68 kg; la „U” din 1966, de la Rapid București.

SUPORTERII AU CUVÎNTUL

FLORICICA NEDELEA, elevă în clasa a XI-a la liceul nr. 1 din Vatra Dornei: „Echipa mea preferată este și va fi întotdeauna „U” Craiova. «Și asta cam de mulțor poveste», vorba lui Vlașuță, de cînd „U” a început să se afirme tot mai mult pe arena fotbalului și pentru că jucătorii ei reușesc meciuri frumoase, pasionante, spectaculoase uneori (...). Se împlinesc un an de cînd Universitatea era lidera campionatului. Atunci eram în vîlcea fericirii. De atunci m-am atașat și mai mult de ea, mi-am pus toate speranțele în forțele ei. Dar iată că strălucirea de anul trecut a cam pătât (...). Doar Sfirlogea s-a evidențiat în mod deosebit (acela) cu mai multă hotărîre. Aș vrea să fiu aspră cu toți și dacă aș fi mai aproape, l-aș întreba: «Cîți dintre voi ați îmbrăcat tricoul național în ultima vreme?». Nici unul! De ce? Nu meritați o asemenea cinste pînă cînd nu veți reveni pe primul loc în clasament!”

IOAN I. POPA, Calafat: „Sînt sigur că dacă Oblemenco nu era rănit în meciul cu Dinamo București, echipa mea favorită ar fi fost campioană de toamnă!”

DUMITRU DUDĂ, electrician bobinator la Electroputere: „Deși nu mai sîntem pe locul I ca la mijlocul campionatului trecut și avem cu două puncte mai puțin, socotesc că echipa a cîștigat în maturitate, se comportă mai bine atît tactic cît și tehnic. Eu îi felicit pe antrenorii și pe jucătorii pentru realizările lor și le doresc... locul I la sfîrșitul campionatului! Aș vrea să mă opresc, pe scurt, asupra unei propuneri mai vechi făcute de antrenorul Cosmoc și anume: să fie preferate pentru turnee peste hotare echipele din prima jumătate a clasamentului. «Universității» noastre desigur de vreo doi ani e printre fruntasele campionatului, nu i se oferă prilejul de a câștiga F.R.F. să-și facă o carte de vizită internațională. Doar cu un meci, cu «naționala» Bulgariei, la Sofia, de care am fost învins printr-un autogol, și cu un turneu în R.D.G. se pot lăuda craiovenii mei!”

CONSTANTIN BOȘOTEANU, dirigintele oficiului P.T.T. Craiova: „Este adevărat, echipa a făcut un salt de valoare chiar față de campionatul trecut și dacă nu exis-

tau accidentele unora dintre jucătorii de bază, puteam merge fără dificultate pe locul I. Dar nu numai accidentele au fost de vină. Trebuie adăugată și înfurmarea unora dintre jucători ca Marian Popescu sau Deselnicu. La un moment dat, pe Marian nu-l mai interesa nici cartea și nici fotbalul; lui Deselnicu, mai ales după ce a fost chemat pe la loturi, de asemenea îi intraseră... gîrgăuni în cap. Dar au fost cumințiți cu toții. Nici nu se putea să fie altfel, cînd căpitanul echipei, Deliu, înținer, este un om atît de echilibrat și de serios, un adevărat exemplu pentru toți!”

DR. PETRU CHIPER: „Universitatea a reușit în această toamnă cîteva meciuri foarte bune, care trădă maturitatea la care a ajuns echipa. Cel mai bun socotesc că a fost cel cu A.S.A. Tg. Mureș”.

PROF. HARBON STOICULESCU, vicepreședintele statului popular al orașului Craiova: „În comportarea din acest tur, trei idei, după părerea mea, ies în evidență. Primo: evoluția mai bună decît o arată locul ocupat în clasament; secundo: fără anumite „intervenții” ale arbitrilor (mă refer în special la Nicolae Rănea, din Birlad, care, în meciul cu Dinamo București ne-a sancționat pe nedrept cu un penalti) și absența unora dintre titulari, eram mai sus de locul IV — deci asta înseamnă VALOARE; terço: avem o echipă iubită de toți craiovenii, avem o galerie care o „bate” pe cea a giulestienilor, dar... nu avem un birou de secție! Da! în conducerea secției de fotbal sînt numai 1—2 oameni care pun efectiv amărul la treabă. Ar trebui un comitet de sprîjin!”

ION POPESCU, secretar al Comitetului de artă și cultură al statului popular al orașului Craiova: „Universitatea Craiova merită... trei calificative după cele 13 partide disputate în această toamnă: cea mai bună echipă din țară... pe teren propriu; una dintre cele mai slabe în deplasare (atunci cînd își va corecta această carență, va deveni cea mai constantă); echipa cu cele mai puține turnee peste hotare, în anul 1967, deși de un an și jumătate se află pe planurile din față ale campionatului!”

CE AȚI FĂCUT PENTRU ECHIPA DE TINERET?

PRIMELE ECOURI ALE MĂSURII DE ÎNFIINȚARE A UNUI CAMPIONAT DE TINERET — REZERVE

Asadar, din toamnă vom avea și un campionat de tineret-rezerve, care se va desfășura paralel cu cel al Diviziei A, la aceleași date și după același program. Griile antrenorilor însă, au început de acum, deoarece — ca pregătire a campionatului — în primăvara aceasta va fi organizată o competiție ad-hoc pentru formațiile secundare („Cupa F.R.F.”) și loturile trebuie alcătuite și pregătite. Ceea ce și fac în prezent. Unii cu mai mult spor, alții cu mai puțin.

Zilele acestea am stat de vorbă cu mai mulți antrenori și am consemnat primele ecouri stimate de înființarea (mai bine zis reînființarea) acestui campionat. În rândurile de mai jos, ei își expun părerile, realizările și necazurile în legătură cu această competiție, căreia îi acordă importanță cuvenită și care — bine „pusă pe picioare” — poate avea influențe benefice asupra viitorului fotbalului nostru.

Steaua: O acțiune atent pregătită

Steaua a organizat cu un bun simț al prevederii activitatea echipei sale de tineret — rezerve. Dispunând de un bogat grup de juniori, de la centrul de la stadionul său și de la „23 August”. S-a trecut la selecționarea celor mai valoroși dintre acești juniori în lotul de tineret, plus sub conducerea fostului internațional Nicolae Tătaru. Acesta s-a dovedit, în activitatea lui de antrenor, în cadrul centrului „23 August” — ca foarte priceput în munca cu tinerii jucători. Notăm dintre ju-

niorii trecuți în lotul de tineret al echipei Steaua pe Iordănescu, Ciugarin, Ispir, Ștefănescu, Belea, Barancea. Lor li se vor adăuga jucătorii din lotul primei echipe, neutilizați la partidele de Divizia A, în special cei foarte tineri ca Melenco și Cojocaru (fundași), Tătaru II, Manea (atacanți) etc. Lotul de tineret a început pregătirea la București, în primele zile ale lui ianuarie, pe baza unui program de antrenament alcătuit de întreg colectivul de tehnicieni ai secției. La revenirea

fotbaliștilor din prima formație de la Brașov, multe dintre ședințele de pregătire vor avea loc în comun.

Părerile antrenorului principal de la Steaua, Ștefan Covaci, asupra campionatului de tineret-rezerve este aceea că el va folosi, cu condiția ca promovarea să se facă judicios și permanent. Trebuie utilizată la maximum toată posibilitatea oferită de campionat de a-i întări bunița pe jucători în mod gradat, cu perioade de pauză,

Steagul roșu: Baza noii echipe — juniorii

Si la Steagul roșu, baza echipei de tineret o constituie un nucleu de 7 jucători din echipa de juniori, elemente care s-au dovedit încă de la sfârșitul sezonului trecut capabile să facă acest salt competițional. Responsabilitatea formației de tineret a fost preluată de antrenorul secund, Nicolae Proca.

Se știe că clubul brașovean a promovat adesea elementele remarcate în cadrul campionatelor școlilor profesionale de pe lângă uzina „Steagul roșu”. Intenția antrenorilor este să se continue pe această cale, plus aceea a înglobării elementelor talentate din echipe de categorii inferioare. Și aici, grupul

juniorilor care a pășit de acum în lotul echipei de tineret va fi completat cu jucătorii nefolosiți în respectiva săptămână de către formația primă.

Antrenorul Silviu Ploesteanu consideră ca utilă înființarea campionatului de tineret-rezerve.

Dinamo Bacău: „Încropim” destul de greu echipa

„Problema echipei de tineret, vă rog să mă credeți, — ne-a spus D. Nicolae-Nicușor — îmi dă destule dureri de cap. Inițiativa înființării acestei echipe — pe care, sub unghiul perspectivei, o văd de o reală utilitate — apărind ca un fapt de ultimă oră, munca la club pentru echipa de tineret-rezerve este deo-

camdată încă de domeniul investigației.

Am adunat și eu câțiva tineri noi (Gal, Karst, Munteanu, Pană, Simionescu...), dar n-am încă o echipă propriu-zisă. De altfel, întregul lot al echipei Dinamo Bacău (seniori + tineret) numără la ora actuală 27 de jucători.

Sintem, în continuare, în căutarea de jucători tineri talentați, dar trebuie să mărturisesc că dificultatea cu care cluburile acordă dezlegări fotbalistilor face din fiecare legitimare o problemă cu numeroase necunoscute și multe fațete.

Progresul: A venit „momentul centrelor”

La Progresul, constituirea lotului n-a fost o problemă prea mare pentru conducerea tehnică, deoarece încă de acum antrenorul principal, Cornel Drăgușin:

— De fapt, n-am avut nici o dificultate la alcătuirea lui. Ne-am bizuit în principal pe elemente proprii, puse la dispoziție de centrul nostru de copii și juniori. De aici i-am promovat pe juniorii Toader (fundaș), Matei (mijlocas), Mocanu și Alecu (înaintași) — jucători care făceau parte și pînă acum din lotul primei echipe — precum și pe Filimon, Motoc și Dediu (toți fundași), „coopțați” în vederea acestei competiții.

Să fiu sincer, însă, nici n-am făcut o despărțire de loturi. E vorba doar, de un campionat de tineret-rezerve și în acest caz de ce ar fi trebuit să procedăm

la o separare? Antrenamentele trebuie să fie comune; eventual — pentru a se asigura posibilitatea cuprinderii întregului lot, în interesul unei instruirii mai temeinice — să se recurgă la o împărțire a jucătorilor pe compartimente, de pildă, iar de două ori pe săptămână să fie reușiți pentru antrenamente de ansamblu. Ca o rezultantă, sint de părere că ar fi în folosul unei pregătiri unitare din toate punctele de vedere și al atingerii scopului acestei formații secundare, ca ea să fie sub conducerea antrenorilor primei echipe.

— Credeți însă, că efectivul său trebuie să se bazeze exclusiv pe elemente proprii?

— Accentul trebuie să cadă pe ele. Acum se creează un prilej foarte bun pentru valorificarea „producției” centrelor de

copii și juniori. Dar, atenția trebuie îndreptată și spre talentele din echipele care activează în categoriile inferioare. Promovarea lor trebuie încurajată de federație prin prevederi regulamentare care să înlesnească transferarea lor. De asemenea, în aceeași ordine de idei, ar fi bine să fie admise împrumuturile de jucători. Sint destui cei care fac tușă la echipele lor și care ar putea fi folosiți la altele. O astfel de măsură, bazată — evident — pe încredere și respect reciproc între echipe, ar fi în interesul dezvoltării acestor jucători, cu calități certe, și în al competiției însăși. Să nu uităm că un campionat de tineret disputat acum câțiva ani a lansat foarte mulți jucători (printre care Constantin, frații Munteanu, Țirlea etc.)

Jiul: Deocamdată, fără echipa secundă!

La Petroșani alcătuirea echipei de tineret se află încă în fașă. Deși, în unanimitate, antrenorii și conducătorii Jiului apreciază ca pozitivă această acțiune, totuși nici pînă în prezent nu s-a stabilit concret din cine va fi alcătuit lotul de tineret — rezerve.

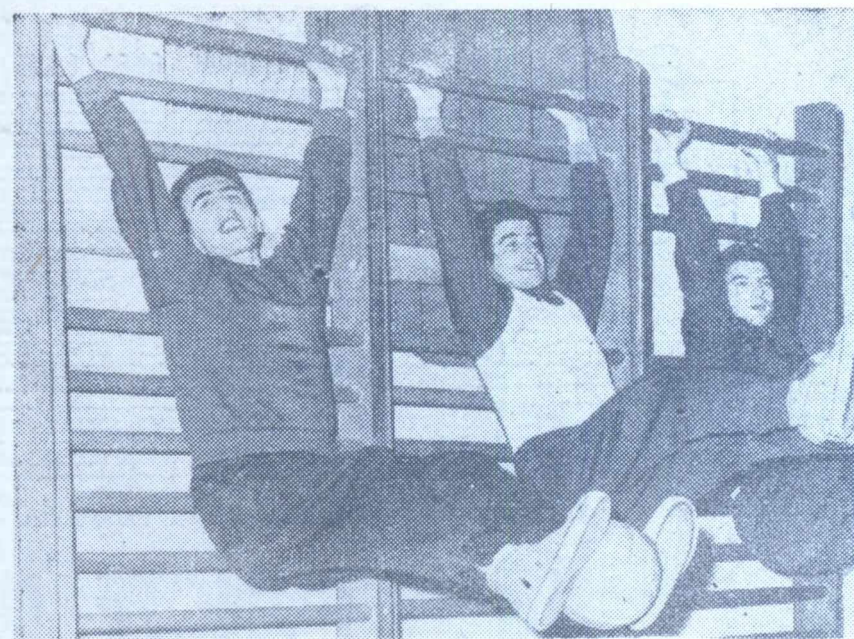
Există trei variante. Prima, fuzionarea cu echipa Știința Petroșani care activează în campionatul regional și care dispune de câteva elemente talentate. În atare situație ar lua ființă o echipă de tineret care să facă față cu succes în campionat și în același timp să

asigure un lot numeric corespunzător primei divizii. Conducerea Institutului de Mine nu este încă de acord cu această propunere, cu toate că din această realizare ar avea de câștigat ambele părți și, implicit, fotbalul din Valea Jiului.

A doua: folosirea elementelor din echipa de juniori. Aceasta ar fi o soluție, dar nu cea mai potrivită, întrucât mulți dintre juniori nu sint suficienți dezvoltați fizic și tehnic.

A treia: antrenorul secund, dr. V. Frinculescu, care se va ocupa de activitatea echipei de

tineret, consideră necesară legitimarea unor elemente talentate de la echipele care activează în campionatul regional. Aceste elemente nu pot fi însă legitimize deoarece colectivele respective nu vor să le dea dezlegare, fără de care este imposibil de efectuat transferul. Antrenorii găsesc absolut util ca federația să intervină în astfel de cazuri pentru a înlesni legitimarea oricărui jucător de jos în sus. În caz contrar, în situația actuală, Jiul nu poate fi în măsură să pună pe picioare o echipă la nivelul scopului urmărit.

Fundații centrali ai Stelei — Hălmăgeanu, D. Nicolae și Jenei — exersează

STEAUA

Ceasul, care a fost privit așa de des în ultimele minute, e din nou controlat. Ora 21.30. Constantin se ridică de la masa unde, din sticla de Pepsi-Cola (singura adusă de cînd ne-am așezat la vorbă) jumătate a rămas neconsumată, și pornește — cu mersul legănat, așa de bine cunoscut — spre ieșire. Puloverul „cadrilat” și pantalonii de schi sint în ton cu peisajul montan. Aici, la Brașov, omul care se confundă cu existența Stelei în anii și de bine și de rău, pregătește un nou campionat. „Ultimul”, zic cei ce socotesc anii jucătorului de fotbal după certificatul de naștere. „Știu eu, dacă nu vor mai li și alții?”, răspunde tot printr-o întrebare decanul internaționalilor noștri la întrebarea ta. Și, cum vă povesteam, Constantin pleacă spre camera lui unde la ora 22 lumina se va stinge, pentru ca orele de odihnă să nu suleze nici cea mai mică pagubă. Din pungă de mere, cumpărată „chiar de la piața din Schei, unde le găsesc totdeauna de excelentă calitate” (cum imi mărturisise „profesorul”), exemplarul cel mai atrăgător va fi consumat, chiar înainte de culcare. Să-l lăsăm pe Constantin în brațele lui Morfeu și să ne facem o mai veche datorie față de el. E vorba de rezultatul unui pronostic în care Constantin a reușit o victorie unică. În toamnă, cu trei etape înainte de terminarea lunii, în

În gura uriașei soți putere. Ce prețioare toare după atacurile Steagului?

intimitate, cu alți mai străbătut câteva clipe coplesitoare, cu imens beton, dezvelind toate fine aspectul unui sta se anunță de mult în de jur împrejurul încă terie de mobilier: pentru echipamentul chiar sub scaune, așa timpul cu privirile în bieră, un crampon de ce. Nu-i bine să capeti și în clasament numai lor trebuie să se înd spre locuri unde au ajunge.

Jucătorii apar unui avem răgazul să vorb — „supraviețuitorul”. Steagul în A — cu Pa din zonele liniște și tru locurile de frum deceptiei: dar aici e Cei trei colegi de

Laureatul unui concurs aerian

avionul care aducea echipa națională de la Cracovia am cerut căpitanului ei și lui Barbu, Koszka și Ion Ionescu să ne indice primele trei clase la sfîrșitul întîrîi părți a întrecerii. Constantin s-a dovedit cel mai exact: poate fi consultat cu toată încrederea în materie pronosticistă!

În primele ore ale unei dimineți geroase, care nu le menajează, antrenorul Ștefan Covaci își conduce elevii spre sala de sport „Armata” din Brașov. Jucătorii devin pe rînd gimnaști, halterotili, handbaliști. În rolul de prim-purtători ai buneii dispoziții, Hălmăgeanu și D. Popescu. Obșnuinții rubricii, „lasă-mă să te las”, D. Nicolae sau Sorin Avram sint de o hărnicie pe care o sperdă de lungă durată. De altfel, în ajun, cînd pantele din preajma Timpei fuseseră luate cu asalt în programul unui antrenament pentru rezistență, ei au cerut efectuarea unui parcurs suplimentar, la terminarea probei oficiale și cronometrate. Așa cum i-am vorbit uneori de rău, să le subliniem acum, cînd este cazul, conștiinciozitatea.

Pe buletinele optimiste ale pregătirii Stelei, un singur punct incert: prezența lui Sătmăreanu. În continuare la antrenamente, Internaționalul militar a suferit o destul de acută criză renală care l-a determinat pe medicul echipei, dr. Ghimpeanu, să-l supună unei foarte atente examinări radiologice și unui mai îndelungat control general. Să notăm, ca perspective ale unei îndrăgite lupte pentru titularizare, ofensiva grupului de tineri (fundași Melenco, Cojocaru, mijlocășul Vigu — complet relăcut — atacantul Tătaru II) ca și pe aceea a experimentatului Creiniceanu, reținut săptămîni și săptămîni pe tușă de operația de menisc și apoi de o suită de accidentări. Formația standard va avea de luptat spre a-și reimpune, eventual, cele 11 nume devenite obișnuite pe toile de arbitraj din campionat sau din meciuri internaționale. Și asta, e de sperat, nu poate fi decît în folosul echipei care va încredința tricourile de titulari unor jucători veritabili de întrecere cu colegii de lot, înaintea veritabilului examen de pe stadion.

Va ataca sal

cu vorba, dar mă împ argumentelor. Judecă real alunecarea echipa pierdut odată apr Fusulan, Hidișan, Haș geti. Un timp a mei s-a văzut că golul „Suietele de înfringer ca umbrele. Și la fie din provizia noastră, parcă n-ar fi fost de cei mai mulți candida toase, cerind absente

Agil, purtînd tinere cea deliciul galeriilor cu echipament, Silviu tia în cabină. Cîrînd pierdut aproape nimă șut kilometric și pre aproape toate probele zăpada înghetată și trebuia să respiri. — rămîne nu numai del de fidelitate față de carea unui profesor c vilor lui prilejul de dinea lui ca om. Iată să fie mai deferent f echipă de oraș la Si și n-a părăsit-o de i Tocmai de aceea, în oferit jucătorilor lui de subiectul „organiz prezentate în coloane rat să discutăm de vorbește cu pasiune vedeti pe blondul a tinăr timid). Eu imi L-am trecut din arii destul de bine. De ac el spre a reuși. Sper nament și pe absenți după cite aud însă în turneul sud-amer Goran, Gane și Ciută că altfel vom ataca speranță mi-o pun i neținut.”

— Și cine e ataca „Optimismul”.

Antrenamente în sală sau pe... străzi!

Am descins la Petroșani într-o zi mohorâtă, cu ceață, ger și promoroacă. Deși era abia ora opt, pe jucătorii Jiului i-am găsit la treabă; tocmai ieșeau la înviorare. Programul unei zile de lucru în această perioadă începe pentru ei dis-de-dimineață. După 15 minute de așteptare, am găsit prilejul să stăm de vorbă cu tânărul antrenor Ștefan Coidum.

— Cum merg pregătirile?

— Așa și așa.

— De ce?

— Întâmpinăm o serie de greutăți. Inițial stabilisem să ne antrenăm în altă localitate. Nu am putut realiza acest lucru intrucit nu mai puțin de șapte jucători sînt studenți ai Institutului de Mine. Ei se află în plină sesiune de examene, astfel că am fost nevoiți să rămânem pe loc. Antrenamentul inaugural a avut loc în ziua de 5 ianuarie. Pînă în 15 ianuarie am lucrat în scopul readaptării organismului la efort. De la această dată, antrenamentele au devenit mai intense:

Un „sprinter de clasă”:

ION VASILE

Este fapt cert că jucătorii de la Jiul, cu toate condițiile grele în care-și desfășoară activitatea, depun în această perioadă un efort sporit la antrenamente.

Dar acest lucru nu-i valabil pentru toți, mai precis pentru portarul Ion Vasile, care a abandonat antrenamentele, fugind pur și simplu din Petroșani.

Luindu-și valizele, a alergat altă de repede, încît nu l-a mai ajuns nimeni și nici pînă în ziua de astăzi nu a putut fi identificată noua sa reședință.

Ce mai sprinter!!!!...

În tot acest timp punem accent deosebit pe respectarea cu strictețe a unor norme de viață sportivă, absolut necesare. Poate că e mai bine că am rămas acasă, căci n-am schimbat mediul înconjurător și pentru că orașul nostru îndeplinește oarecum condiții bune de climă și de altitudine.

În aceste zile, ponderea cade pe obținerea unui potențial fizic general, pe care să putem clădi în continuare pregătirea specifică precum și cea tehnică-tactică. Lucrăm de cite două ori pe zi. Dimineața în aer liber, pe o durată de 120 de minute și prin crosuri cu schimbări de ritm și direcție, apropiate de specificul jocului de fotbal. După-amiază lucrăm în sală timp de 60 minute, punînd accentul pe dezvoltarea calităților fizice de bază (forță, viteză, detență și în special îndeminare). Zilnic are loc și o lecție teoretică. În scurta vacanță de iarnă, jucătorii au avut obligativitatea să pregătească anumite teme, iar acum fiecare dintre ei ține cite un referat pe una din următoarele teme: presingul, circulația jucătorilor, contribuția personală la realizarea jocului colectiv, organizarea jocului la mijlocul terenului etc. În etapa a doua, care va începe la 28 ianuarie, vom pune accentul pe omogenizare, folosind în acest scop cite trei jocuri de verificare pe săptămînă.

Avem și anumite greutăți care se cer grabnic înlăturate. În primul rînd, ambele terenuri (și cel principal și cel cu zgură), sînt acoperite cu un strat gros de răpadă, ceea ce ne-a pus în situația de a nu putea lua pînă în prezent contact cu mingea. Deși am adus în nenumărate rînduri la cunoștința secției de fotbal această stare de fapt, nimeni nu se îngrijește să ia vreo măsură. Timpul trece și probabil că va ninge din nou, stratul de zăpadă se va îngroșa.

Pentru a completa modul în care decurg antrenamentele la Jiul vom arăta că ele au loc pe străzi sau la sala de gimnastică a Institutului; jucătorii sînt nevoiți să parcurgă o distanță de un kilometru, transpirăți, înapoi pînă la stadion pentru a se dezechipa și pentru a face dușul atît de necesar; ghetetele jucătorilor sînt uzate; stadionul are un aspect de paragină, ca și miza de echipament, de altfel (geamuri sparte).

Gheorghe NERTEA

PRONOSPORT

Iată pronosticul nostru la concursul nr. 4 din 28 ianuarie 1968:

1. Brescia — Torino	2
2. Cagliari — Bologna	1
3. Fiorentina — Milan	1
4. Inter — Mantova	1
5. Bari — Perugia	1
6. Napoli — Roma	1
7. Sampdoria — Varese	x
8. Spal — Lanerossi	x
9. Palermo — Foggia	1
10. Messina — Genova	1
11. Padova — Verona	x
12. Catania — Livorno	x
13. Catanzaro — Novara	1

În goana după... rezistență și echilibru

Pînă la începerca turneului în Iugoslavia (al cărui început este fixat la 18 februarie), lotul Progresului a făcut timp de 10 zile o „haltă” la Predeal, cu un efectiv alcătuit din: Mindru, Mantă, Matache — Georgescu, V. Popescu, Peleanu, Colceriu, Ad. Constantinescu, Marinescu, Stanciu — Toader — Al. Constantinescu, Șoangher, Neacșu, Matei (junior) — Oaidă, Matei, Maleianu, Mihai, Stoicescu, Mocanu, Alecu, I. Popescu, Țarălungă, Florea (ulterior, la aceștia se vor adăuga Măndoiu — plecat cu selecționata divizionară în Brazilia, — R. Ionescu și încă trei juniori).

Ce au urmărit și ce au realizat antrenorii Drăgușin și Știrbei în această perioadă? În primul rînd obținerea unei rezistențe sporite față de sezonul trecut cînd echipa a resimțit insuficiența ei la unii jucători. În al doilea rînd formarea și desăvîrșirea echilibrului, atît de necesar în joc. Pentru atingerea acestor două obiective s-a lucrat foarte intens zilnic, antrenorii folosind mersul, alergarea, gimnastica și... „miuța” pe gheață. Distanțele au variat de la 2—4 km pînă la 4—8 km. Însăși plimbările au fost folosite ca mijloace de pregătire. În două sau trei rînduri, jucătorii au participat la jocuri cu mingea pe... gheață, pentru deprinderea echilibrului. „Miutele” însă, au constituit și o ocazie de destindere; jucătorii le-au... luat cu asalt...

Concluzia acestei perioade a satisfăcut pe antrenori. Ele s-au bazat pe rezultatele unor probe făcute la sfîrșitul perioadei: alergări dificile (la deal-a vale) pe distanțe variate (3×800 m, 3×1200 m, 3×1500 m), pe trei categorii de jucători (după vîrstă, gabarit etc.). Într-o zi, și o alergare pe o singură distanță (2500 m pentru toți jucătorii, păs-trind însă ritmul specific postului și compartimentului, ca durată și intensitate, în altă zi. Timpul realizați și timpul de revenire, constatat prin luarea pulsului, au arătat că organismul este adaptat la efort, că rezistența a crescut la toți jucătorii, mai ales la juniori, care au marcat și o creștere în greutate.

Pe baza acestui câștig își continuă jucătorii pregătirile la București, unde se află în prezent. Și în perioada imediat următoare (pînă la 4 februarie) obiectivele sînt realizarea calităților fizice specifice, precum și restabilirea deprinderilor tehnice. În continuare, pînă la plecarea în turneu, pe agenda antrenorilor figurează o serie de jocuri de pregătire: cu Petrolul Ploiești la București, la 11 februarie (cu ambele echipe), cu Electronica Obor la 14 februarie și Metalul București la 15 februarie.

P. G.

La Progresul, antrenamentele au și momente de destindere, cum este acesta, surprins de fotoreporterul nostru. În prim plan — Neacșu, Mateianu, Oaidă, Peleanu, Al. Georgescu, Al. Constantinescu, Mindru, Șoangher, Ion Popescu.

Foto : S. BRAȘOVEANU

UN RECORD ORTOPEDIC

În afara „recordului” lor din clasament, jucătorii de la Steagul roșu au mai stabilit unul: numai într-o singură lună — noiembrie — au furnizat repu-

tatului specialist în operații de menisc, dr. Dumitru Tomescu, trei cazuri de asemenea intervenții efectuate asupra lui Gane, Goran și Iordache.

Nicușor nu spune vorbe mari...

De o parte și de altă, coamele domoale ale munților Uzului și Oituzului. În fundul văii, mai mult îl ghicești decît îl vezi, sub pojară de ghiață, Slănicul, pîrîiaș de munte a cărui șoaptă o înghite vata groasă de nea care tronează aici peste toată firea. Pînă aici, pastel de bunici... La 5—6 m. doar, vîrsta și romantismul decorului se schimbă brusc. Un șir de autocamioane oprite de-a lungul drumului claxonînd intermitent, căciuli zviruite în aer, ba chiar și aplauze. ... Fotbal. Pasiunea tuturor sezonelor, microbul universal care rezistă la arșița ca și la ger, la ploaie ca și la zăpadă, s-a strecurat și aici în liniștea călătă a vilegiaturistilor. Dinamoviștii băcăuani își continuă aici, în mediul montan, pregătirile. Loc ferit de public? Nici vorbă. Toată stațiunea se mobilizează la numai un șert de oră după începerea oricărui antrenament.

Acum citeva zile am asistat și noi la un asemenea antrenament public. Față de data calendaristică, MIȘCAREA jucătorilor ni s-a părut bună. Mai în evidență au ieșit tehnica „curată a tenorilor” Dembrowschi și Daniel Ene, vitalitatea lui David și Duțan, eleganța dezinvoltă a atletului Panait și ambiția „cavaleriei ușoare” — Rușiubei și Bălută — de a înscrie goluri din combinații surprinzătoare, de mare efect la vilegiaturisti.

Jocul la două porți, chiar și deslășurat în cel mai amical dintre antrenamente, se desfășoară cu o îndrăgire de necrezut. Amical — amical, dar nu se lasă cadouri, ba, dimpotrivă, am asistat și aici la „proteste” la arbitru, care nu era altul decît antrenorul principal al echipei, D. Nicolae — Nicușor.

Cu el am discutat la sfîrșitul antrenamentului. Ponderat, cu o măsură a vorbei rar întîlnită (și cu atît mai apreciată), Nicușor se menține în „apele lui liniștite” în orice discuție despre prezent ca și despre speranțele de viitor ale echipei sale. După ce ne-a pus la dispoziție numele fotbaliștilor lotului echipei sale (Ghită, Naghel, Verșanschi — portari; Vătafu, Velicu, Maghiar, Naumcef — lundași; Duțan, Simionas, Nedelcu, Cernat, Pană — mijlocasi; Daniel Ene, Gal, Rușiubei, Bălută, Karst, Dembrowschi Gh. Ene, Munteanu, David, Comănescu — înaintași), antrenorul dinamovist ne-a spus cu realism că față de acest lot, calculele sale pentru retur au în vedere menținerea (lără emoții) în Divizia A. Atît. De va ieși mai mult, cu atît mai bine, nimeni la Bacău n-o să-l tragă la răspundere pentru o surpriză de natura asta.

„Ceea ce este sigur — ne-a spus Nicușor — este faptul că băieții TAC și LUCREAZĂ. Muncesc foarte serios la antrenamente, îi văd pe marea majoritate preocupați să acumuleze cit mai mult în această perioadă pentru ca, odată lansați în cursa campionatului, să treacă cu bine numeroasele și grelele bariere pe care știu foarte bine că-i așteaptă.”

Înt-adevăr, holărire și sobrietate am citit și noi, în timpul antrenamentului, în întreaga prezentare a fotbaliștilor băcăuani. După amiază în schimb, la „Stroe în can-can”, spectacolul revuistic în turneu la stațiunea Slănic, viața înfrî a publicului au fost tot... fotbaliștii, care i-au făcut binecunoscutului comic bucureștean o galerie de finală de Cupă...

Ni. P.

ÎNTREBAREA SFINXULUI...

Se povestește că marele Stinx (nu trebuie să fie neapărat cel din Gizeh sau din mitologia greacă!) l-a întrebat pe aspirantul la gloria fotbalistică: „Ce se învață în copilărie, se șlefuieste la tinerete, înfloreste la maturitate și nu se uită nici la bătrânețe?”

Cine răspundea exact intra în pantheonul balonului rotund, cine nu, era azvîrlit în tribună, pradă... cronicarilor de fotbal...

Iar răspunsul exact era: **TEHNICA!**

Lăsînd gluma de-o parte, să nu uităm că în ciuda tuturor „sfinxilor” sau „cerberilor”, dar din păcate, cu ajutorul unor antrenori, au pătruns în arena diviziei naționale A destui jucători pentru care tehnica mai constituie încă o șaradă.

Este un fapt de mult demonstrat că tehnica jocului, A.B.C.-ul fotbalului, nu se învață la maturitate. Și cred că examenul Diviziei A trebuie considerat ca examen de maturitate sportivă. La un asemenea examen ar trebui să nu se poată prezenta nici un candidat care nu posedă materia de bază: tehnica individuală. Aș preciza că această cerință elementară este deocamdată la noi ipotetică, întrucît profesorii care pregătesc elevii ca și examinatorii — în speță, antrenorii — pe baza unui rabat de neînțeles, introduc relativismul, completînd loturile sau promovînd în echipă jucători care sînt departe de cerințele unui fotbalist divizionar.

De fapt, acest procedeu se întoarce, ca bumerangul, tot asupra antrenorului care nu dovedește ochi selectiv. Masivele promovări din ultimii ani în echipele noastre divizionare au relevat, în cele din urmă, puține valori autentice, au adus puține promisiuni pentru viitorul apropiat. Și această problemă esențială nu trebuie să lase indiferent pe nici un antrenor. Cîndva, Petre Steinbach, unul din antrenorii care și-au devotat mulți ani creșterii tinerilor fotbaliști, îmi spunea că se poate considera, cu mîna pe inimă, antrenor, doar acela care, cu cealaltă mîna îi poate indica jucătorii valoroși, depistați și ajutați de el să meargă pe picioare proprii în fotbalul de performanță.

Pe puțin îi interesează, de pildă, că media de vîrstă a echipei F.C. Argeș o scăzut prin promovarea lui Jercan. Dar înfin mai mulți sînt aceia care observă că tîndrului jucător, nu i-a trebuit o lungă (și în unele cazuri, niciodată finită!) perioadă de acomodare. De ce? Pentru că Jercan are pe lângă calitățile fizice și volitive necesare, și o tehnică acceptabilă (deci perfectibilă), posedă o reală bază de plecare pentru ca prezența sa în prima categorie să nu fie efemeră. El a trecut deci examenul de maturitate nu cu dispensă obținută de la vreun antrenor, ci cu cunoștințe acumulate la timpul potrivit de la profesorii săi.

Același lucru se poate spune, cu deplin temei, și despre Tătaru II, deși ezitățile cu care antrenorii formației militare îl folosesc (pe el și pe ceilalți de-un leat!) nu-i pot fi de prea buni auguri, nu pot contribui la stabilizarea valorii sale la o cotă exactă.

Cît despre Dumitrache, pentru care acest campionat înseamnă, se pare, încununarea rodajului său, „dozat” în echipa dinamovistă, este cert că și pe certificatul său de intrare în divizia A tehnica individuală are o notă bună.

Am mai putea aminti în aceeași categorie pe studenții clujești Angelescu și Codrea, pe tinerii jucători din Petroșeni, Achim și Georgevici.

Dar despre brașoveanul Roma care, nu cunoaște decât o singură armă: jocul dur, ce putem spune decât că alîta știe, alîta face? Puteam întreba, însă, pe antrenorul S. Ploesteanu, ce criterii l-au condus la promovare? Această întrebare o punem și celor care au schimbat „destinul” de aruncător de ciocan al dinamovistului Pirvu, ca și celor care au finit să „împrospezeze” lotul Progresului cu jucători ca Mihai și Banu, profesorii unor cunoștințe tehnice precare, la care nici măcar nu se adaugă niște calități fizice deosebite.

Ne-am referit pînă acum numai la „bobocii” diviziei A pentru că se presupune că promovarea are drept criteriu esențial valoarea, dacă nu allată deja în pragul consacrarii, cel puțin întreprinderii.

Acest criteriu calitativ, al valorii, al tehnicii jucătorului, este deseori înlocuit printr-unul cantitativ: scăderea mediei de vîrstă, completarea lotului pe baza improvizăției și a principiului „să vedem ce-o ieși”. De aceea avem în rîndul jucătorilor primei divizii mulți corigenți la capitolul tehnică individuală, în ciuda faptului că repetă anul divizionar A sau B, de multă vreme...

Oare Peteanu, Neacșu, Șoangher, Mihăilescu, Dumbrăvă, Toia, Traian Popescu, Vulpeanu, Naumcei, Moldoveanu, Păciulete, David, Micu, Timpănar, Czakó II, ca să enumerăm doar o parte dintre protagoniști, cred sincer că ar putea promova un asemenea examen al tehnicii (pasă, preluare, șut) în condițiile jocului modern care presupune îndemînare, măiestrie și rezistență în regim de viteză? Să nu ni se răspundă că uneori jucătorul în cauză nu e în formă; alăbetul nu se uită nici cînd ai temperatură! „Microscopul” prin care în toamnă revista noastră a urmărit în decursul unui meci șapte jucători cu calități recunoscute a scos la iveală carențe evidente. Or, între aceștia și categoria celor mai sus enumerați, este, de asemenea, o distanță apreciabilă.

Și dacă uneori (chiar deseori, din păcate!) spectacolul fotbalistic e departe de așteptări și degradat, aceasta se datorește nu numai interpretilor — jucători ci și directorilor de scenă — antrenori. De aceea tuturor trebuie să le pretindem, deopotrivă, să-și onoreze prin fapte calitatea, împrăștiindu-și cunoștințele și păstrînd totodată în repertoriu unica piesă clasică: tehnica, cu atît mai mult acum, cînd sîntem în preajma unor competiții divizionare ce vor solicita din plin factorul numeric și cînd pericolul de a acoperi a cîră printr-un rebuț este mai mare.

Altminteri, întrebarea sfinxului va rămîne pentru ei o șaradă și, în fotbalul de performanță, faptul nu poate fi admis.

Paul SLAVESCU

TURNUL FARULUI ÎN ORIENTUL APROPIAT

● Două bilanțuri... ● O întâmplare de Anul Nou ● Invitați la turneul aniversar al Farului ● Obiectivul returului: joc mai bun și locul 2 în clasament

— De vorbă cu antrenorul V. MARDĂRESCU —

Cîștigul nostru însă constă, cu adevărat, în altceva. Mai întîi să subliniez că turneul ne-a fost foarte util pentru că ne-a dat posibilitatea să ne continuăm activitatea prin joc și antrenamente (ne-am pregătit zilnic, între meciuri). În felul acesta ne-am asigurat o bază mai bună de plecare în pregătirea returului, un nivel mai înalt de

bitrii de tușă să continue meciul, dar la cabină acesta s-a răzgîndit și astfel partida a fost întreruptă.

— Totuși, știrea a fost difuzată în străinătate în forma pe care v-am spus-o, ceea ce este neplăcut pentru noi. Și nu fără temei. Din cronica apărută în ziarul „Le soir” din Beirut, rezultă că, neînd de acord cu eliminarea lui Iancu, ați

patru puternice echipe din Europa, și pe Racing Beirut, F. C. Kuwait, Fenerbahce Istanbul și A.E.K. Atena, cu acestea din urmă luîndu-se contact chiar în timpul turneului. De la toate patru am primit un acord de principiu.

ȘI ACUM — RETURUL!

Treptat, am ajuns cu discutia la capitolul „pregătire pentru retur”. În primul rînd, antrenorul V. Mărdărescu ne-a informat, pe scurt, asupra sarcinilor diferitelor perioade, după scurta vacanță acordată jucătorilor, la revenirea în țară din turneu: 24 ianuarie — 4 februarie — fundamentarea pregătirii fizice generale; 5—20 februarie — pregătire fizică specifică și tehnică; 21 februarie — 3 martie — pregătirea tactică și omogenizare, precum și jocuri (5 la număr).

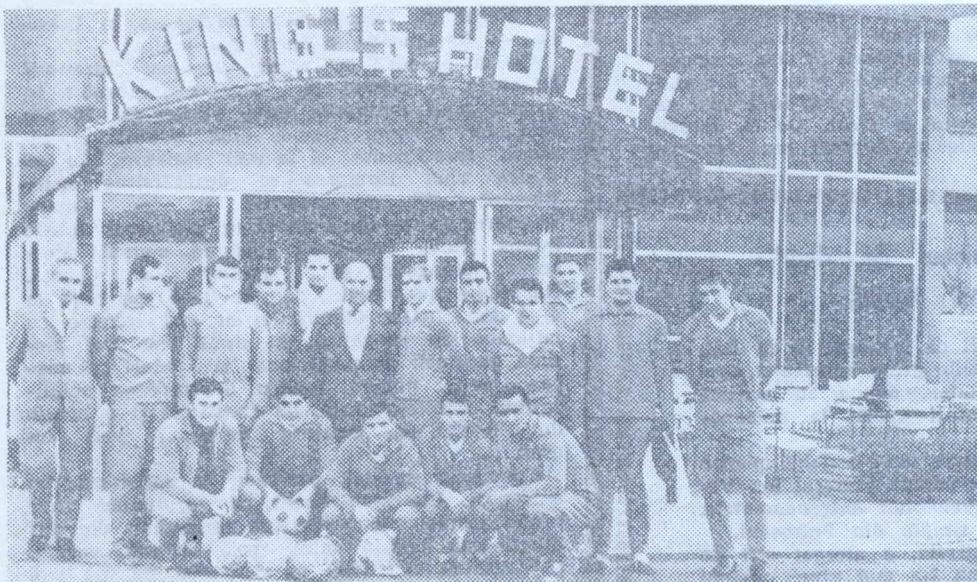
— Ce urmăriți în principal, să realizați în retur?

— În ce privește instruirea, mărirea capacității de joc a echipei, consolidarea realizărilor tactice din toamnă și îmbunătățirea elasticității echipei în ansamblu, printr-o repartizare și mai judicioasă a eforturilor pe jucători. Ca rezultat în clasament, ocuparea locului 2.

— Cu ce echipă intenționați să începeți returul?

— Este foarte greu de răspuns la această întrebare. În turneu, cel mai bun randament l-a dat formația: Șarpe — Georgescu, Pleșa, Mares, Antonescu — Manolache, Koszka — Ologu, Tuian, Iancu, Unguroiu, care a și jucat cel mai des. Dificultatea, însă, stă în faptul că și jucătorii mei puțin utilizați în toamnă s-au apropiat în acest turneu de valoarea titularilor. În această situație cred că ultimul cuvînt îl vor avea jucătorii, mai bine-zis forma lor din ultimele 10 zile dinaintea primului joc oficial. Totuși, pot afirma că perechea de fundași centrali Pleșa — Mares, care a crescut în coeziune, nu va putea lipsi din formație ca și cuplul mijlocașilor Manolache — Koszka. Iar pentru atac, mă gîndesc la cvartetul Sasu — Tuian — Iancu — Kallo. Dar să mai așteptăm.

Petre GAȚU

O amintire din turneu: echipa în fața hotelului King din Beirut. În mijlocul său, Ion Bogdan, antrenorul echipei Mazra, campioana Libanului

la evoluția echipei în răs-timpul acestei călătorii de o lună.

BILANȚUL: 9 JOCURI, 7 VICTORII

— Să încep — a spus antrenorul conștanțean — cu rezultatele cifrice ale turneului. Am susținut 9 partide și anume:

21.XII.1967, Beirut: Mazra — Farul 4—1 (1—2). Au marcat: Tuian 2, Unguroiu și Zamfir.

24.XII.1967, Beirut: Racing — Farul 0—4 (0—2). A marcat: Iancu 4.

29.XII.1967, Damasc: Sel. Armatei Siriene — Farul 1—2 (0—2). Au marcat: Iancu, Unguroiu.

31.XII.1967, Beirut: Homenetmen — Farul 1—4 (1—2). Au marcat: Iancu, Ologu, Unguroiu, Tuian.

1.I.1968, Beirut: Combinata locală — Farul 0—0 (întrerupt în min. 70).

7.I.1968, Alep: Arabic — Farul 1—3 (0—1). Au marcat: Tuian 2, Iancu.

9.I.1968, Alep: Homenetmen — Farul 0—2 (0—1). Au marcat: Iancu, Manolache.

12.I.1968, Kuwait: Sel. Kuwait — Farul 2—3 (0—2). Au marcat: Tuian 2, Unguroiu.

14.I.1968, Kuwait: F. C. Kuwait — Farul 1—2 (0—1). Au marcat: Unguroiu, Iancu.

CÎȘTIGUL REAL AL TURNEULUI

— Credem însă că, dat fiind nivelul fotbalistic din cele trei țări, nu considerăm acest drept un cîștig al turneului...

— Desigur. Trebuie să precizăm însă că echipele întîlnite au fost mai bune decît arată rezultatele. Există între ele o concurență în privința meciurilor internaționale, fiecare dorînd să obțină rezultate mai bune. Dintre adversarii întîlniți, Selecționata Armatei Siriene și F. C. Kuwait mi s-au părut cei mai buni, iar Arabic Alep cel mai slab.

la care să fundamentăm pregătirea fizică generală. Jocurile ne-au dat ocazia cea mai nimerită să rulăm jucătorii mai puțin folosiți în toamnă, realizînd astfel o omogenizare a lotului. Ceea ce consider însă că este un cîștig important este, pe de o parte, faptul că jucătorii au devenit sezoși de goluri și victorie, iar pe de altă parte că s-a realizat o nivelare din punct de vedere al capacității de efort, joc și randament a jucătorilor.

Un amănunt edificator privind moralul echipei și rezistența psihică. În acest turneu am întîlnit doar doi arbitri care ne-au satisfăcut prin promptitudine și obiectivitate, în rest, slabi. Ni s-au anulat multe goluri valabile și au fost date multe decizii în defavoarea noastră. Totuși jucătorii nu și-au pierdut capul,

CE S-A ÎNTÎMPLAT CU UN MECI ÎNTRERUPT?...?

— O întrebare în legătură cu aceasta. O agenție străină de presă a difuzat știrea, din sursă libaneză, desigur, că meciul de la 1 ianuarie a fost întrerupt pentru că echipa dv., neînd de acord cu eliminarea unui jucător, s-a retras de pe teren în min. 70. Ce s-a întîmplat?

— Într-adevăr, meciul s-a întrerupt, cum de altfel și relatează ziarele în limba franceză care apar la Beirut. Arbitrul a abusat pînă atunci cîteva conflicte cu jucătorii locali și jocul fusese întrerupt de mai multe ori. Un asemenea diferend s-a produs și în min. 70, cînd Koszka a intervenit cerînd ca jocul să continue și să se termine odată. Arbitrul însă, l-a dat afară pe... Iancu, care se afla la mare distanță de locul scenei și nu avea de ce părăsi terenul. În acel moment, arbitrul a părăsit terenul. Am încercat și am reușit să-l convingem pe unul din ar-

fost pe punctul de a părăsi terenul. Ceea ce considerăm că a fost o lipsă de tact. Se putea rezolva cu mijloace mai rezonabile și mai demne. Se impune multă atenție în comportare în astfel de împrejurări. Nu trebuie dat nici cel mai mic pretext pentru astfel de știri sau, dacă vreți, interpretări.

INVITAȚII LA TURNEUL ANIVERSAR

— În primul rînd am fost invitați pentru iarna viitoare în Liban, Kuwait și Turcia (la Istanbul, de către Fenerbahce). Dar am folosit ocazia și pentru a invita, la rîndul nostru, Clubul nostru care-și sărbătorește anul acesta 10 ani de existență s-a gîndit ca la turneul proiectat în luna august, să invite alături de alte

NOI CENTRE DE COPII ȘI JUNIORI

Activitatea centrelor de copii și juniori, organizate de federația noastră de specialitate, se va amplifica anul acesta. Această importanță acțiune, ale cărei rezultate continuăm să le așteptăm, va include chiar din acest sezon opt noi centre: cinci pe lângă restul echipelor din divizia A și trei pe lângă formații de divizie B. În felul acesta numărul centrelor existente se ridică la 20. Pînă la sfîrșitul anului, însă, federația intenționează să pună pe picioare 48, ceea ce va însemna încadrarea unui număr de aproape 4500 de tineri jucători, o întreagă pepinieră pentru fotbalul nostru.

Noile centre vor funcționa pe lângă următoarele echipe: F. C. Argeș Pitești, Universitatea Craiova, Dinamo Bacău, A.S.A. Mureșul și Jiul Petroșeni — din divizia A — Siderurgistul Galați, C.F.R. Timișoara și Minerul Baia Mare.

Conform instrucțiunilor federației, aceste centre — ca și celelalte, de altfel — trebuie să aibă constituite cîte două echipe de juniori și patru de copii, cu un efectiv total de 90 (cîte 15 de fiecare echipă). Pentru buna desfășurare a procesului de instruire, centrele sînt dotate cu cîte trei posturi de antrenori cu normă întreagă. Cluburile și asociațiile, însă, trebuie să fie foarte atente în atribuirea acestor posturi de antrenori, încredințînd importanța sarcină a pregătirii viitorilor jucători unor persoane cu competență și practică bine verificate. Altfel, acțiunea poate fi ratată.

în: prezența marilor ași ca Garrincha, Nilton Santos, Djalma Santos, Didí, Zito, Vava. „Eram o echipă de oameni serioși. Singurii amatori de glume și șotii eram eu și Garrincha”. Ceea ce nu l-a împiedicat pe ambii să fie încă pe atunci (Pele avea 17 ani) două stele de prima mărime a fotbalului mondial. Accidentări „istorice”: 1958 în Italia, în 1962 la Campionatul mondial din Chile și 1966 la Liverpool în partida hotărâtoare cu Portugalia, la următorul Campionat mondial.

„Selecționala noastră din 1966 nu putea câștiga titlul suprem pentru simplul fapt că nu era o selecționată: existau doar buni jucători, dar, cum se știe, fotbalul e joc de colectiv încheiat. Pe deasupra eram toți slabi sub aspectul pregătirii fizice. Anglia a câștigat Cupa, fiindcă avea într-adevăr cea mai bună echipă în acel moment, bine pregătită fizic, evoluată tehnic și tactic. De altfel, fotbalul european face acum unicul lucru ce se poate face pentru a ne împiedica pe noi în domeniul mingii: să ne handicapeze la pregătirea fizică” — spune Pele. Nu a înscris niciodată vreun gol fără să vrea, așa cum se întâmplă uneori la alții. A marcat goluri cu piciorul drept și cu cel stâng, cu capul, cu pieptul și chiar cu...

— Atunci, ca golgheter, sînteți un om realizat pe deplin?

— „Nu, răspunde Pele, fiindcă sper încă să pot marca un gol într-un mod aparte, pe care încerc de mult timp să-l fac: să primesc mingea în cercul de la mijlocul terenului și să șutez prelung pentru a-l surprinde pe portarul advers. E greu, dar nu imposibil. Am observat cum unii portari, atunci cînd se pune mingea în joc de la centru, obișnuiesc să rămînă în afara porții. Am marcat un gol în acest fel, însă la antrenament. Doresc să o fac într-un meci oficial, dar vă rog nu-mi divulgați secretul...”

În cei 13 ani de fotbal „serios”, Pele a înscris peste 800 de goluri, numai în partidele oficiale, ceea ce dă o medie de 70 de goluri pe an. Record absolut pe glob. Trucuri? Da, a recurs uneori la ele și „regele”. A înscris cîteva goluri prefăcîndu-se că e accidentat. În momentul cînd se aștepta vreo lovitură de corner, rămînea puțin aplecat de mijloc, simulînd dureri. Vigilența apărării scădea, iar în momentul oportun se ridica fulgerător pentru a înscris cu capul.

„Azi mă consider un om înșădit, nu foarte bogat, cum se afirmă. Dacă ar fi așa, aș juca pe gratis în echipa mea, Santos. Sper să mai pot activa încă patru ani, și înainte de a mă retrage să pot juca un timp pe gratis, numai din dragoste pentru fotbal. Dacă aș fi tinut mai mult la bani decît la fotbal, aș fi plecat spre Europa”. Pelé povestește, apoi că în 1962 și 1963 i s-au făcut două oferte de transferare de către cluburi din Europa, una din Spania, în valoare de aproximativ 350.000 de dolari, și alta din Italia de jumătate de milion de dolari (probabil cele mai mari sume oferite vreodată unui jucător de fotbal). Nu a acceptat, fiindcă ține să joace în Brazilia: „Aici sînt prietenii mei, familia mea; aici este patria unde m-am născut și unde vreau să mor”.

Ideea fixă de a nu mai participa la o Cupă mondială, exteriorizată în 1966 la Liverpool, nu l-a părăsit: „Pentru mine ajunge. Dacă voi fi convocat, am să cer permisiunea să nu fac parte din echipă”. Cineva însă susținează că asta s-ar datoră pezmismului în ce privește recucerirea cupelor, fără care Pelé și-ar considera de prisos, fără sens, prezența în selecționată. „Regele” tăce. Trece la aspecte intime ale vieții sale. Primește cam 200 de scrisori pe lună. Înainte de a se căsători, „grosul” corespondenței îl alcătuiă scrisorile cu declarații de amor primite de la fete. Fete din Brazilia, Franța, R.F.G.; fidei din Africa, Asia etc. Acum scrisorile au alt caracter: copii nevoiași solicitînd mingi de fotbal, sau adulți cu pretenții mai mari, pe care cel vizat nu le poate satisface. Donează uneori societăților de caritate aparate ortopedice pentru paralizici și alte lucruri asemănătoare.

— De ce v-ați ascuns timp de nouă ani dragostea pentru soție? Răspunsul lui Pele e o expresie a bunului simț și a sensibilității: „Soția mea, Rosemary, era pe atunci iubita mea. Am ascuns dragostea pentru a o proteja, fiindcă dacă nu ajungeam să ne căsătorim, ea ar fi rămas pentru totdeauna drept „iubita lui Pele”. Își adoră fetița (care în această lună împlinește un an) și dorește să aibă și alți copii. În ales băieți care să joace fotbal. În timpul „lunii de miere”, în Europa, pe a primit o mulțime de cadouri, pe care însă nu le-a putut aduce în Brazilia din pricina dificultăților vamale. Într-o zi, într-un magazin, prin Republica Federală a Germaniei sau Italia pentru a cumpăra ceva, dar proprietarul magazinului, recunoscîndu-l îi oferea în dar cîte un obiect de valoare, bucuros de vizita ilustrului client.

Pelé este o imagine a echilibrului fizic și moral. Nu a bîd niciodată alcool și nu a fumat decît în joacă, pe cînd era copil, țigări răsucite din frunzele unei specii de pepene ce se cheamă aici „mamao”.

Ultima frază a „depozitiei” sale, adresată ca o formulă a succesului pentru cei ce sînt la începutul carierei de fotbaliști, constituie esența propriului său succes: cinste, disciplină și modestie.

În final, Pelé a cîntat patru melodii compuse de el (acompanîndu-se el însuși la gitară). Una dedicată soției, alta fetei și două inspirate din amintirile unei copilării marcată de privațiuni. La locuința sa din orașul Santos are două lăzi pline cu mingi de fotbal, pe care le păstrează ca să-și amintească mai bine de timpurile cînd, copil fiind, în mica localitate Bauru juca fotbal în mijlocul străzii, cu portocale în loc de mingi, deteriorînd geamurile dimprejur, cu eficiența de viitor „as al așilor”.

VASILE OROS

Rio de Janeiro, ianuarie 1968.

scrisoare din
ITALIA

SIVORI, FOTBALUL ȘI FIRMA FIAT...

Omar Sivori s-a restabilit. Și chiar cînd voi părăsi peninsula, nu va fi pentru totdeauna, relațiile cu Fiat obligîndu-mă să vin din cînd în cînd la Torino.

— Odată devenit reprezentant al lui Fiat în Argentina, vă veți rupe de fotbal? — Nu. Vreau să mă ocup de o echipă de tineret, de băieți cărora să le arăt cîte ceva din puținel pe care-l cunosc.

Dar, să lăsăm viitorul și să ne ocupăm de prezent. Pînă una alta, Sivori și-a reluat galoanele de căpitan al lui Napoli, o reîntrire pe care n-o va resimți decît în bine fractură la meniscului genunchiului stîng. Internat în clinica ortopedistului de faimă mondială prof. Gui din Bologna, Sivori a fost, la un moment dat, în situația de a nu mai putea juca. Totuși, iată-l acum în cele mai bune condițiuni de joc, reluîndu-și locul în echipă, ca de obicei, cu jambierele căzute peste ghețe, lucru care în Italia începe să fie o veritabilă modă.

L-am căutat recent, la telefon. — Se spune că dacă te vindec, te gîndești să joci ultimul campionat. Ce mai zici acum?

— Ei bine, o spuneam într-un moment de derută psihologică. Acum văd lucrurile altfel... Privesc viitorul cu mai multă seninătate.

— Prin urmare, nu te duci la Buenos Aires, pentru a conduce acolo filiala firmei de automobile Fiat, cum ți s-a propus la un moment dat.

— Oferta firmei torineze mă tentează, dar voi amîna acceptarea ei.

— Totuși, cînd v-am vizitat, în vară, în clinica prof. Gui, ați spus, aproape sub jurămint, că nu veți mai juca decît un singur campionat, în Italia, după vindecare...

— Ei, promisiuni de marinar, făcute pe timp de furtună. Dar, țin să precizez că indiferent cîtă vreme voi mai juca în Italia, viitorul meu este tot... Argentina. Președintele lui Juventus și al lui Fiat, dl. Agnelli, mi-a făcut o propunere fermă.

— Și atunci, cînd veți spune adio Italiei?

— Deocamdată, nu mă gîndesc. Italia e acum patria mea.

aici am cunoscut mari satisfacții. Și chiar cînd voi părăsi peninsula, nu va fi pentru totdeauna, relațiile cu Fiat obligîndu-mă să vin din cînd în cînd la Torino.

— Odată devenit reprezentant al lui Fiat în Argentina, vă veți rupe de fotbal?

— Nu. Vreau să mă ocup de o echipă de tineret, de băieți cărora să le arăt cîte ceva din puținel pe care-l cunosc.

Dar, să lăsăm viitorul și să ne ocupăm de prezent. Pînă una alta, Sivori și-a reluat galoanele de căpitan al lui Napoli, o reîntrire pe care n-o va resimți decît în bine fractură la meniscului genunchiului stîng. Internat în clinica ortopedistului de faimă mondială prof. Gui din Bologna, Sivori a fost, la un moment dat, în situația de a nu mai putea juca. Totuși, iată-l acum în cele mai bune condițiuni de joc, reluîndu-și locul în echipă, ca de obicei, cu jambierele căzute peste ghețe, lucru care în Italia începe să fie o veritabilă modă.

În încheiere, o declarație a lui Altafini: „Cu Sivori în echipă, mă simt ușurat. Pînă acum, trebuia să suport singur marșajul înversunat al apărătorilor adversi. De-acum va fi acolo și Sivori...”

CESARE TRENTINI

Bologna, ianuarie 1968

DE ICI, DE COLO...

A FOST O GREȘALA...

Cu două săptămîni în urmă, televiziunea franceză a anunșat, în cadrul buletinului de știri, că internaționalul Artelesa (Olympique Marseille) ar fi suferit un grav accident de automobil și că n-ar mai avea nici o șansă de scăpare. Știrea a fost ascultată și încă cu mult interes chiar de... Artelesa, care urmărea transmisiunea la Nisa, unde echipa sa jucase în campionat, în acea zi. Dar cum de ea luase cunoștință și soția sa, la Marsilia, a fost necesară o convorbire telefonică fulger pentru a o liniști. Evident, a fost o știre eronată, care însă — pînă la dezmințire — a produs multă consternare în cercurile sportive.

PROCES DUBLU BENFICA—RIERA

Diferendul Benfica Lisabona — antrenorul Riera se pare că va lua noi forme deși divorțul s-a produs (Riera a și plecat în Chile). Riera a dat în judecată, înainte de a părăsi Lisabona, clubul Benfica pentru nerespectarea contractului. La rîndul său, Benfica a intentat acțiune contra lui Riera pe motivul că acesta nu a respectat clauzele contractului. Atac și contraatac, deci. Cine va câștiga?...

EXCENTRIC CU ORICE PREȚ!

Hugo Gatti este fără îndoială cel mai excentric portar din Argentina și, poate, din lume. Și această excentricitate se manifestă nu numai în modul cu totul straniu în care se echipează dar mai ales în comportarea pe care o are pe teren. Gatti nu este un portar oarecare; el joacă în celebra echipă River Plata, succedînd unuia din cei mai mari și mai iubii portari argentinieni ai tuturor timpurilor, veteranul Carrizo, retras din activitatea competițională în plină glorie, cu numai un an în urmă, la vîrsta de 40 ani. Gatti, un personaj de tipul „beasties” care se pretează la tot felul de gîmbușlucuri în poartă este astăzi personajul cel mai discutat al fotbalului argentinian și nu puțin sint aceia care îl fac principalul vinovat de căderea echipei sale de la sfîrșitul campionatului.

Una din cele mai năstrușnice atitudini a lui Gatti a fost în meciul derby cu Boca Juniors pe care l-a pierdut și care a însemnat începutul sfîrșitului pentru echipa milionarilor de la River Plata. La un moment dat, Gatti și-a părăsit poarta și a ajuns la mijlocul terenului unde s-a angajat într-un aprig duel pentru mingi cu un jucător advers. Acesta a trimis mingea în aut chiar în dreptul liniei de centru și repunerea în joc a fost făcută de către... Gatti. După meci, el a declarat că cel mai mare vis al lui este de a marca un gol, dar nu așa, banal, ca orice portar, din lovitură de la 11 m, ci din acțiune. Năstrușnicul portar apare pe teren cu o beretă de marinar în cap și cu jambiere lăsate „la Sivori”.

DIN „ARHIVA” ANULUI 1967

3

IULIE

2 Uruguay A — Brazilia A
16 U.R.S.S. A — Grecia A
Polonia T — Finlanda T
Suedia J — Polonia J
18 Polonia A — U.R.S.S. Ol.
29 Polonia Ol. — U.R.S.S. Ol.

1-1 (1-1)
4-0 (0-0) C.E.
5-0 (3-0)
3-2 (2-1)
7-2 (4-1)
0-1 (0-0) p.T.O.

AUGUST

4 U.R.S.S. Ol. — Polonia Ol.
11 Suedia A — Finlanda A
23 Danemarca A — Islanda A
24 Chile A — Argentina A
25 Bulgaria I J — R. D. Germană J
Ungaria J — Cuba J
Iugoslavia J — România J
Polonia J — Bulgaria II J
27 Cehoslovacia J — Cuba J
U.R.S.S. J — România J
Iugoslavia J — Bulgaria II J
Ungaria J — R. D. Germană J
28 R. D. Germană A — Burma A
29 Bulgaria I J — Ungaria J
R. D. Germană J — Cehoslovacia J
Iugoslavia J — Polonia J
U.R.S.S. J — Bulgaria II J
30 U.R.S.S. A — Finlanda A
31 Bulgaria I J — Cehoslovacia J
România J — Bulgaria II J
Cuba J — R. D. Germană J
U.R.S.S. J — Polonia J

2-1 (1-0) p.T.O.
2-0 (1-0)
14-2 (6-0)
1-0 (1-0)
4-1 (3-1)
0-0
2-0 (1-0)
3-1 (2-1)
3-0 (1-0)
3-2 (2-0)
1-0 (1-0)
5-2 (4-1)
6-1 (3-1)
4-2 (3-0)
1-0 (1-0)
3-0 (2-0)
2-0 (2-0)
2-0 (1-0) C.E.
0-0
1-0 (1-0)
2-1 (0-0)
1-1 (0-1)

SEPTEMBRIE

2 Bulgaria I J — Cuba J
Ungaria J — Cehoslovacia J
România J — Polonia J
Iugoslavia J — U.R.S.S. J
3 Norvegia A — Suedia A
Bulgaria I J — Iugoslavia J
Cehoslovacia J — România J
Cuba J — Polonia J
Bulgaria II J — R. D. Germană J
6 Finlanda A — U.R.S.S. A
Bulgaria T — Finlanda T
Ungaria A — Ungaria T
Austria J — Austria T
Franța T — Cehoslovacia B
R. D. Germană Ol. — Olanda B
7 Olanda Am. — Israel Am.
13 Olanda A — R. D. Germană A
Ungaria B — Iugoslavia T
17 Polonia A — Franța A
24 Austria A — Finlanda A
Norvegia A — Danemarca A
26 R. D. Germană B — Ungaria B
27 Ungaria A — R. D. Germană A
R. F. a Germaniei A — Franța A
Spania A — Sel. internațională

5-0 (2-0)
1-0 (1-0)
2-1 (0-1)
3-2 (0-1)
3-1 (1-1) C.E.
2-1 1-0-0
2-0 (0-0)
2-1 (1-1)
2-1 (1-0)
2-5 (2-3) C.E.
0-0 (5-0) C.Sp.
1-3 (0-1)
2-1 (0-0)
1-3 (0-1)
3-1 (2-0)
2-2 (1-2)
1-2 (0-1)
1-0 (1-0) C.E.
3-0 (1-0)
1-4 (1-2) C.E.
2-1 (1-0) C.E.
0-5 (0-2) C.E.
2-1 (0-0)
3-1 (1-0) C.E.
5-1 (1-0)
0-3 (0-1)

Prescurtări: C.E. = campionatul Europei; p.T.O. = preliminariile Turneului olimpic; C.Sp. = Cupa speranțelor (noua competiție organizată de UEFA pentru echipele de tineret); A = reprezentative prime; B = echipe naționale secundare; T = reprezentative de tineret; J = de juniori; Ol. = echipe olimpice; Am. = echipe naționale amatoare; C.S. = campionatul scandinav.

„Toate golurile mele“ 4

FRAGMENTE DIN CARTEA FOTBALISTULUI VEST-GERMAN UWE SEELER

Din momentul în care am hotărât să ne căsătorim. Ilka și cu mine am început să stringem ban cu ban. Eram ferm decizi să nu ne căsătorim decât în momentul în care, prin propriile noastre puteri, vom fi în stare să ne construim o casușă cât de modestă... Ilka era contabilă și știa să socotească foarte bine. Gindea la fel ca mine și economisea mereu.

— Nu facem experiențe pe pielea noastră, i-am zis. Căsuța o construim abia atunci când vom avea toți banii. Nu facem nici un fel de datorii. Am rezistat eroic, cu toate că ne venea greu.

La sfârșitul anului 1956 eram iarăși golgeter. Cu 40 de goluri marcate și în același timp, pentru prima oară, golgeter al campionatului federal. În 1957 eram golgeterul clubului meu cu 38 goluri. În turneul final pentru titlul de campioană națională, intrasem în sferturi, unde aveam să întâlnim, la Köln, echipa 1 F. C. Nürnberg. În caz de victorie, am fi fost cu un picior în finală. Iubitorii de fotbal din Hamburg își doreau de mult să readucem titlul pe malurile Elbei. Eu voiam să ajut ca acest vis să devină realitate...

În minutul 21 am luat conducerea, printr-un gol marcat de colegul meu de linie, Schemel. Să fie acesta oare golul victoriei? Cei de la FC Nürnberg ne-au dat răspunsul la întrebare destul de tirziu. Prin jocul lor combinativ, clasic aproape, produceau derută în rindurile apărării noastre, dar fiind îndrăgostiți de minge o țineau la infinit și nu reușeau să marcheze.

Imediat după pauză însă, eu reușit egalarea. Iată deci răspunsul. Iar trebuia s-o luăm de la început. Minutul 65: Schemel centră de pe margine, aproape de poartă. Ca prin vis mi se păru că portarul de la FC Nürnberg nu va putea ajunge mingea. Acum ori niciodată, mi-am zis. Am făcut un salt fantastic înainte și... 2—1 pentru noi! Am păstrat avantajul pînă la sfârșit și cînd i-am bătut și pe cei de la 1 FC Saarbrücken cu 2—1, nu mai eram cu un picior în finală, ci cu amîndouă.

După cum spuneam, eram plini de ambiție să readucem titlul suprem pe malurile Elbei. Sute de mii de hamburghezi ar fi fost fericiți. Din 1928, cînd clubul meu învinse în finală cu 5—2 pe Hertha BSC și aduse titlul de campioană națională la Hamburg, trecuseră aproape 30 de ani. Era timpul să devenim din nou campioni!

Adversarii noștri, Borussia Dortmund, cîștigaseră titlul de campioni cu un an în urmă. Era o echipă de mare clasă, pe care nu o subapreciam. Cu cîteva zile înainte de finală ne-am retras în cantonamentul de la Salderhelden. Mai aveam două zile pînă la meci, cînd am făcut o plimbare, în doi, cu Jupp Posipal. Discuția noastră se învîrtea bineînțeles în jurul jocului împotriva Borussiei.

— De fapt, am avut parte de cele mai mari onoruri pe care ți le poate acorda fotbalul, îmi spuse Jupp. Am jucat în echipa care la Berna a devenit campioană mondială. Cred că mai mult nici nu se poate. Și totuși, ceva mai lipsește carierei mele de fotbalist, continuă el: campionatul! Aș fi cel mai fericit om dacă m-aș număra și eu printre membrii echipei cîștigătoare a campionatului țării.

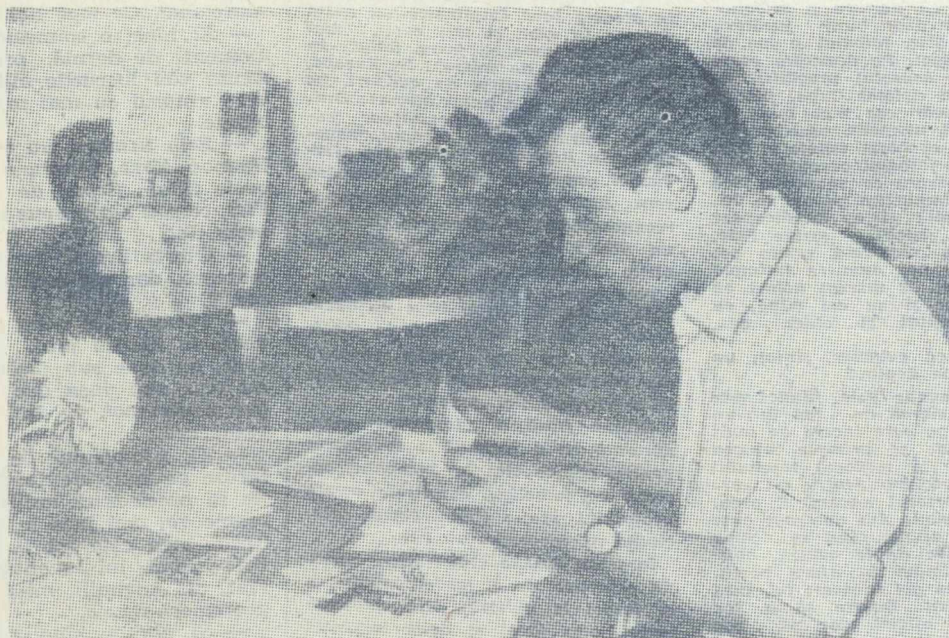
— Poimîine o să ai satisfacția asta, i-am spus cu foarte multă încredere. Ne angajaserăm cu toții să jucăm pînă la epuizare și pe cît posibil să și cîștigăm. Dar mai mult decât sigur că și cei de la Borussia porneau la drum cu aceleași gânduri.

În ziua meciului am aflat că Borussia Dortmund va folosi aceeași echipă care, cu un an în urmă, cîștigase titlul în finala împotriva echipei Karlsruher Sport Club. Ei se simțeau probabil foarte tari, căci renunțaseră pentru acest meci la cel mai bun jucător al lor, Aki Schmidt. Voiau să realizeze ceva ce nu mai reușise nici o altă echipă în istoria fotbalului german: să cîștige două campionate la rînd cu aceeași unsprezece jucători.

76.000 de spectatori umpleau stadionul „Niedersachsen“ din Hanovra pînă la refuz. Cînd am intrat pe teren se dezlănțui un uragan de ovații. Se aflau în tribune cel puțin 20.000 de spectatori veniți din Hamburg. Chiar de la început am dat drumul la minge „ca la carte“. Krug îmi pasă mingea și eu am și început să sprintez. Dar după numai cîteva metri, centrul half de la Dortmund, Michallek, supranumit „păianjenul“, un jucător inteligent și foarte rutinat, mă deposează de ea. El era într-o formă excepțională cu toate că avea 35 de ani. Acum începură să atace cei de la Borussia. Văzîndu-i cît de bine se în-

feleg între ei, cum jucau mingea cu siguranță unor jongleri versași, am început să cad pe gânduri. O să facem oare față? Sau va trebui să gustăm din cupa amară a înfrîngerii? Alergam pe teren cu pumnii strînși de enervare, cînd îl vedeam pe căpitanul echipei adverse, Adi Preissler, cum efectiv se plimba cu mingea la picior printre apărătorii noștri. Se părea că nici nu există pentru el. Pînă la urmă dădu drumul unui șut sec pe care abia, abia, portarul nostru, Horst Schnoor, reuși să-l blocheze, după ce-l scăpă din mină.

Dezajurarea lui Schnoor a fost interceptată de către halfia adversă. Și din nou tăvălugul de la Dortmund se rostogoli spre noi. De data aceasta. Posipal reuși să lămurească situația. Planul nostru de bătaie nu se putea desfășura de loc. Noi ne hotărîsem să atacăm prin surprindere,

Încă de primele sale apariții în echipa națională a R.F.G., Uwe Seeler a început să primească numeroase scrisori de la admiratori. Iată-l rezolvîndu-și corespondența. Cele mai multe plicuri vin din partea solicitorilor de autografe.

chiar de la început, și să obținem un gol din primele minute. Acum acest plan nu era decât o iluzie spulberată. Cei de la Dortmund erau foarte atenți și reușeau să anihileze orice intenție a noastră.

Minutul 16: interul stînga de la Borussia, Niepielko, centră în mijlocul careului unde se afla înaintașul Kelbassa. Acesta făcu o piruetă și șută. Eu incremenisem. Mingea intra atît de repede în plasă încît portarul nostru Schnoor nici nu avu timpul necesar să schițeze un gest.

De cîte ori nu mi s-a întîmplat ca adversarul să ia conducerea într-un meci important! Lucrul acesta are repercusiuni asupra nervilor. Acum trebuia să marcăm cel puțin două goluri pentru a putea cîștiga. Jocul nostru începu să se incurce. Handicapul îl obseda pe toți și pasele greșite începură să se înmulțească. Dură cîteva minute, pînă să ne revenim din emoție. La marginea careului, colegul meu de linie, Schemel, intră în posesia mingii. Era singur.

— Trage, am urlat cît am putut de tare. Apoi am asistat îngrozit cum Schemel pasă mingea, calm, unui apărător advers, drept în picioare. În minutul 23 am intrat în posesia mingii. Michallek, zis „păianjenul“, se aruncă cu toată viteza și forța asupra mea. O fentă scurtă spre dreapta și balonul continua să fie al meu. Acum calm și atenție, mi-am zis. Publicul mă încuraja. Îl văd pe Gerd Krug într-o poziție favorabilă și fără să mai stau pe gânduri, îi servesc o minge „curată“. El îmi mulțumim, trăgînd din volă direct în plasă. Ce sentiment fantastic: am egalat. Acum puteam s-o luăm de la început.

Cei de la Dortmund nu păreau de loc derutați. Trebuie să recunosc că aveau oameni unul și unul. La numai un minut de la egalare, tot ei erau aceia care apăsa pe trăgaci. Kelbassa țintea poarta. Schnoor plonjă, dar prea tirziu. 2—1!

Alergam de colo-colo, fără să ne găsim locul. Degeaba încerca Posipal să ne liniștească. Nu ne mergea nimic. Apărătorii noștri cădeau cu mingea, pasau la adversar și pînă la urmă Niepielko ridică scorul la 3—1 pentru Borussia Dortmund.

Treplat, treplat, am început să înțelegem

că Borussia ne era net superioară. În pauză, antrenorul nostru, Günther Mahlmann, ne spuse că dacă obținem un gol imediat după începerea jocului, am mai putea întoarce rezultatul în favoarea noastră. I-am urmat sfatul și am atacat dezlănțuiți. Am tras o bombă de aproape, dar portarul lor, Kwiatkowski, a apărât cu un reflex fantastic.

Atacam mereu. Fiecare acțiune a noastră era incurajată și de public, dar de fiecare dată mingea rămânea undeva, agățată în plasa fin țesută de apărarea adversă. Încă două-trei atacuri și deveni clar că totul era inutil.

Borussia a făcut ce a vrut pe teren. Jucătorii își pasau mingi magistrale, fiecare în parte se demarca cu ușurință și toți trăgeau din toate pozițiile. Jocul lor era atît de bun, încît cine îl vedea era pur și simplu incîntat. Pentru noi, în schimb, aria lor fotbalistică era o mare durere. Începuserăm să fim de-a dreptul surclasați.

Nimeni nu spunea nimic, dar știam cu toții că trebuie să facem orice pentru a păstra rezultatul în limite onorabile. Nu aveam voie să lăsăm ca jocul să se termine cu o catastrofă ca aceea din 1939, cînd Schalke 04 pulverizase, tot într-o asemenea finală, adversarul cu 9—0. Munceam din greu, dar ce folos? Adversarii noștri deveniseră atît de superiori încît jocul nu mai avea nici un farmec. Lumina începuse chiar să fluiera.

În minutul 78 mai înghițirăm un hap. Niepielko marcă cel de-al patrulea gol pentru Borussia și cu acest scor se termină și meciul. În timp ce adversarul se îmbrățișa, noi părăseam terenul triști. Eram într-adevăr foarte amăriți, dar Jupp Posipal ne făcu curaj spunîndu-ne că la anul titlul n-o să ne mai scape.

cu rigla. Nu m-am oprit decît la vreo 20 de metri de poartă pentru ca să trag, dar excelentul Carrizo era la post și respinse mingea în cădere. Jocul nostru deveni tot mai curgător. Începu să se audă și galeria noastră care ne dădea — bineînțeles — sfaturi. „Uwe, pe dreapta“, sau „Fritz e liber“ și altele asemănătoare se auzeau tot mereu. Meciul împlinise tocmai vîrsta de... 30 de minute cînd Fritz Walter, cu mingea la picior, demară. Dar în aceeași clipă, Rahn trecu pe lîngă el ca o vijelie, îi făcu un semn și Fritz îi pasă mingea înainte. Un dribling în plină viteză, alți cîteva pași, un șut neașteptat cu singul și 1—1! Acest gol al lui Rahn ar merita, cred, să figureze și în manuale.

Marele animator al jocului era însă Fritz Walter. Repetă din nou faza anterioară, Rahn primi mingea și vîzîndu-l liber pe Hans Schäfer pe stînga, îi trimise balonul. Înainte de a fi atins încă mingea pămîntul, Schäfer o trimise ușor, planată parcă, lui Aki Schmidt, care se afla aproape de poartă. Fără să-și mai potrivească mingea, trase și ea se îndreptă spre aut de poartă. Totul se petrecu în fracțiuni de secundă. Eram și eu pe acolo, am sesizat faza și am pornit în întîmpinarea mingii. Am reușit s-o interceptez printr-un salt înainte și mingea, cuminte, se rostogoli în plasă. Era 2—1 pentru noi și primul meu gol într-un joc inter-țări.

Din tribune se auzi un vuiet de „Uwe-Uwe-Uwe“. Ce sentiment minunat. Cu acest gol am scuturat și ghinionul care spuneam că mă urmărește în jocurile internaționale. Simțeam cum forțele mele creșteau.

Argentinienii nu-și prea alegeau mijloacele. Prin tot felul de trucuri permise și (mai ales) nepermise, încercau să mă deposeze de minge, ori de cîte ori mă apropiam de careul lor. În pauză, atmosfera în cabină era excelentă. Eram convinși că vom reuși.

Imediat după pauză am observat o schimbare. Argentinienii deveniră de-a dreptul grosolani. În special centrul half Rossi, care practica niște trucuri... Într-un moment cînd arbitrul era cu spatele la el, se aruncă cu toată greutatea corpului asupra lui Eckel, lovîndu-l în sold. Acesta se tăvăli pe jos și urlă de durere. Spectatorii germani protestară vehement, dar ce folos... Furios, incapabil să-și mai mențină postul, Eckel trecu figurant pe extrema stîngă, Schäfer trecu inter, iar Aki Schmidt îi luă locul lui Eckel ca mijlocaș. Jocul continua cu aceeași viteză din prima repriză. Deodată, mi se tăie respirația de spaimă. La executarea unui corner, portarul nostru sări pe lîngă mingea care se îndrepta spre păianjen. Pe linia porții se mai afla doar Stollenwerk care, în ultima clipă, salvă un gol gata făcut.

Argentinienii nu renunțau de loc la murdăria. Ori de cîte ori mă opream pentru o clipă ca să-mi mai trag sufletul, simțeam dureri în spate, deh... Alții erau mult mai rău decît mine. Hans Schäfer era trîntit la pămînt, făcînd eforturi disperate pentru a nu se sufoca. Într-o clipă de neatenție a arbitrului, Rossi îl strînsese pur și simplu de gît. Publicul huida dezlănțuit. Ori de cîte ori Rossi se afla în apropierea mea, nu mă puteam abține și-l injuram. El nu înțelegea probabil nici un cuvînt, dar rinjea mereu, dînd din cap.

Argentinienii voiau să ne forțeze la joc deschis, iar noi nu mai puteam ține prea bine ritmul, dat fiind că o mulțime de jucători de-ai noștri se aleseseră cu fel de fel de betșuguri. Trebuia să menținem însă avantajul cu orice preț.

Minutele treceau încet. Să începem oare să ținem mingea pentru a trage de timp? Era prea depreme, totuși. În fine, cînd mai erau numai nouă minute pînă la sfârșit, Helmuth Rahn ne scăpă de orice griji. Înainta cu mingea, driblînd tot ce-i ieșea în cale. Pîndeam în careu ca nu cumva să scap centrarea, dar Rahn nici nu se gîndi să centreze. Trase un șut pe jos, razant, la firul ierbii. Nimeni nu ar fi putut reține un asemenea șut. Și fluierul final ne conșinși victoria cu 3—1.

Primul obstacol fusese trecut. Noi eram bucuroși. Sepp Herberger radia de fericire iar mie parcă îmi căzuse o greutate de o tonă de pe suflet. Putusem, în fine, dovedi că eram un bun centru înaintaș și în echipa națională.

★

Cînd eșuezi în fața barelor porții, zici că ai avut ghinion. Dar cînd ai eșecuri după eșecuri în fața unui portar, îți pierzi pur și simplu nervii. Așa avea să mi se întîmple mie timp de 77 de minute la 15 iunie la Malmö, în jocul împotriva Irlandei de Nord.

Era ultimul joc din serie și un meci nu ne-ar fi fost suficient pentru calificarea în sferturi. Înainte de a intra pe teren Sepp Herberger ne dădu ultimele sfaturi. — Știi ce aveți de făcut! În nici un caz să nu-mi muriți ca niște eroi! Atacul să n-aibă decît o singură deviză: Trageți, trageți, trageți!

Era numai o impresie sau se uitase Herberger într-adevăr semnificativ la mine? Dacă era după mine...

(Va urma)

Traducere de RADU HERBAY

FIGURI DE MARI FOTBALISTI

Denis LAW

„FACHIRUL CAPRICIOS“

„Cu el nu știi niciodată cum se va termina. Sint meciuri în care nu poți să-i reproșezi nimic. E cel mai disciplinat jucător! Și cât luptă! Iar mingea îi arată o supunere care ne face pe toți ceilalți invidioși. Imaginația lui, în cele mai diverse faze, e fără margini. De aceea, toți cei ce-l înconjurăm simțim de două ori mai atenți, mai concentrați, cind balonul e la el. De câte ori n-am apărut direct ridicoli, pentru că o continuare de acțiune efectuată de el ne-a lăsat „cu gura căscată“, surprinși de inventivitatea colegului nostru. Alteori, e bine să i te ferești din cale. Ne găsește la toți cusururi. Iar pe arbitri îi gratulează cu cele mai onorabile aprecieri. Așa ne-a părăsit de multe ori, și la ce meciuri! — urmind drumul spre vestiare indicat de arătătorul conducătorului jocului. Acesta este Law, fachirul capricios cum îi spunem noi.“

Prin aceste câteva fraze, Bobby Charlton și-a caracterizat unul

dintre cei mai iluștri coechipieri de la Manchester, pe scoțianul Denis Law, care în februarie îi va fi adversar „pe viață și pe moarte“ în meciul ce va decide pe a opta calificată în sferturile de finală ale „Campionatului european“; atunci Bobby va fi musafirul lui Denis pe Hampden Park, acolo unde te întâlnești nu numai cu o echipă a Scoției dezlănțuită dar și cu galeria reunită Celtic-Rangers.

De câte ori îl revăd, scoțienii lui îi fac o primire călduroasă și nu uită să întoneze în cinstea lui cîntecul „Iată-l, a venit băiatul nostru“. Law, care a preferat Manchesterul tentantelor oferte ale Rangersului are grijă, la rîndul său, să mai aline din oful celor de pe Hampden Park că n-a rămas la Glasgow, jucînd ca un diavol pentru Scoția. „Meciurile cele mai bune ale lui le-a făcut cu noi, în unsprezecele Scoției“ e de părere Henderson unul dintre veteranii reprezentativei.

Tehnica lui Law are o finețe de filigran; detenta lui, dimensiunea celei obișnuite la un trăgător principal dintr-o echipă de volei; șutul lui Law conține traiectorii și efecte neobișnuite iar energia cu care se bate își sugerează un om din prima linie a grămezii de rugbi. Calitățile acestea și victoriile în fața unor dintre marile apărări ale lumii fotbalistice i-au adus „Balonul de aur“ al revistei „France Football“ pentru cel mai bun jucător al Europei în 1964.

Dacă dă atîtea subiecte roze comentatorilor de fotbal, Law nu lipsește, însă, nici de pe rubricile negre. El deține locul trei în clasamentul suspendațiilor din ultimii cinci ani, avînd și un record de 6 etape odihnă forțată. Acesta este internaționalul scoțian Denis Law, pîlon al atacului lui Manchester United, cel care promite să rămînă încă mulți ani în primul eșalon al fotbalistilor de renume.

Denis Law — stînga — felicitat de un alt mare jucător: Eusebio

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

EPILOG...

LA MARILE SCANDALURI

Zilele trecute a avut loc la Zürich vizionarea de către membrii F.I.F.A. a mult discutatului meci Racing — Celtic din finala „Cupei intercontinentale“. Cu această ocazie secretarul forului suprem a declarat: „Arbitrul Marino, în raportul său a relatat exact ceea ce s-a petrecut în timpul jocului. Acum dorim să cunoaștem sancțiunile luate de cele două federații interesate împotriva celor vinovați. Nu vom interveni decît dacă vom considera aceste sancțiuni ca insuficiente“ a încheiat el.

● Sub terenul de joc al stadionului Palmeiras din Sao Paulo se află un adevărat oraș subteran, cu tot felul de instalații și clădiri printre care și o... închisoare în care sînt reținuți specia-ori prea înfrăcrați care comit diverse infracțiuni.

● Producătorul brazilian Joaquin Pedro a terminat de curînd filmul „Garrincha ilegria do povo“ (Garrincha bucuria poporului) în care în afară de biografia celebrului jucător el abordează și aspectele sociale ale fotbalului profesionist, în legătură cu decepționantul sfîrșit al carierei celebrului internațional.

● Desi este rezervă în echipa sa de club, Sampdoria, Mateucci este portarul italian care primește cele mai multe goluri: cîte trei în fiecare zi!!! Pentru că el apare în secvențele de film care preced emisiunea „Telesport“ și în care, în fiecare din cele trei faze, încasează cîte un gol.

● La ultimul festival de muzică populară de la Sao Paulo compozitorul brazilian Sergio Ricardo a prezentat cu mare succes melodia „Veto bon de bola“ în al cărei text este redată viața unui mare jucător.

● Tragerea la sorți a semifinalelor „Cupei campionilor europeni“ și „Cupei cupelor“ va avea loc la Praga în ziua de 21 martie.

● După ce a activat împreună cu Marton Bukovi la conducerea tehnică a echipei grecești Olympiakos, fostul internațional maghiar Mihaly Lantos s-a reîntors în patrie funcționînd acum la echipa Baniasz Komlo în locul lui Szöcs.

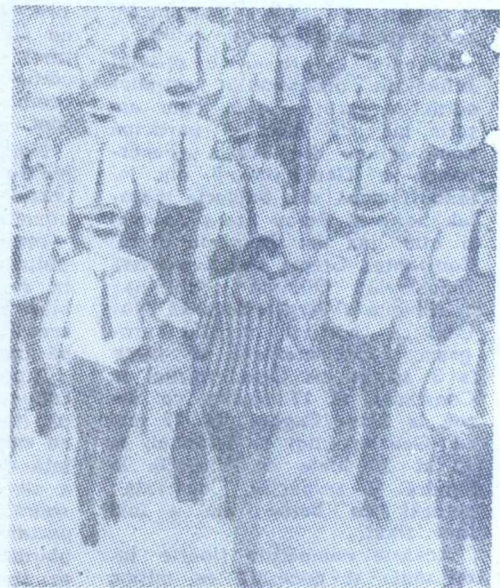
● În cele 24 meciuri de campionat echipa engleză Manchester United a atras peste un milion de spectatori, ceea ce revine la o medie de peste 55.000 plătitori de meci! Un adevărat record dacă mai ținem seama că în cele 13 meciuri disputate în deplasare a avut o medie de aproape 50.000 spectatori.

ESCORTĂ,

NU GLUMĂ

Meciul Flamengo-Campo Grande din campionatul Braziliei s-a terminat cu o mare surpriză: gazdele au pierdut cu 0-3 un meci pe care-l considerau ca foarte ușor. Suporterii lor au socotit ca principalul vinovat pe arbitru înfîlnirii, José Aldo Pereira, ale cărui decizii le-au contestat cu vehemență. La sfîrșitul meciului, arbitru a fost asediat ore întregi în vestiare și numai intervenția energică (și numeroasă) a poliției l-a salvat de furia multimii.

În fotografie, arbitru Pereira părăsind stadionul Gavea însoțit de o puternică escortă formată din 20 poliști. Paza bună...

CONTINUĂ „BĂTĂLIA CLASAMENTELOR“...

Presă de specialitate de peste hotare continuă să publice rezultatele diferitelor anchete organizate la sfîrșitul anului trecut, pe mai multe teme: cele mai bune reprezentative naționale din Europa în 1967, „echipa ideală a Europei“, cel mai bun fotbalist al anului etc. Unele dintre anchete s-au bazat pe o consultare mai largă, altele pe una limitată la anumite categorii de oameni (antrenori, ziaristi); criteriile n-au fost întotdeauna aceleași, totuși rezultatele acestor referenduri n-au stîrnit comentarii cu accente polemice, deși în unele cazuri ele au produs oarecare surpriză, și nici nu s-a pus la îndoială valoarea unuia sau altuia dintre jucători sau reprezentative. Dintre aceste rezultate redăm mai jos altele câteva.

● Ziarul „Sports“ din Zürich a alcătuit următoarea „formație ideală a lumii“: Sarti (Italia) — Gemelli (Scoția), J. Charlton (Anglia), Moore (Anglia), Facchetti (Italia) — Eusebio (Portugalia), Beckenbauer (R.F.G.), R. Charlton (Anglia) — Johnstone (Scoția), Mazzola (Italia), Pelé (Brazilia).

● Un alt ziar, de data aceasta „Sport“ din Belgrad, a consultat 16 ziaristi iugoslavi și 13 străini pe două teme: 1) cele mai bune 5 reprezentative din Europa în 1967 și 2) cea mai bună formație a Europei. Punctajul voturilor a dus la următorul rezultat la prima temă: 1. Ungaria 55 p.; 2. Anglia 52; 3. U.R.S.S. 45; 4. Italia 16; 5. Bulgaria 13; 6. R.F.G. 11; 7. Scoția 10; 8. Iugoslavia 4; 9. Portugalia și R.D.G. 1 p. La a doua întrebare: Iașin (U.R.S.S.) — Salamanov (Bulgaria), J. Charlton (Anglia), Facchetti (Italia) — Beckenbauer (R.F.G.), Moore (Anglia) — Cislenco (U.R.S.S.), Eusebio (Portugalia), Albert (Ungaria), R. Charlton (Anglia), Best (Irlanda de Nord). Iată deci, că și în acest clasament figurează Beckenbauer și Eusebio, ca și Moore, care nu au avut un sezon prea strălucit.

● Interesant de remarcat că după opinia ziaristilor iugoslavi rezultatele au fost diferite: 1. Anglia, 2. U.R.S.S., 3. Ungaria, 4. Bulgaria, 5. Italia, 6. Iugoslavia, 7. Scoția, 8. R.D.G.; iar formația Europei: Banks (Anglia) — Salamanov, J. Charlton, Sesternev (U.R.S.S.), Facchetti — Voronin (U.R.S.S.), R. Charlton — Cislenco, Eusebio, Albert, Glaci (Iugoslavia).

● Să mai notăm cîteva din categoria „cel mai bun jucător al anului 1967“: Lubanski în Polonia, Bosquier în Franța, Pankau în R.D. Germană, Riva în Italia, Strelkov în U.R.S.S., Odermatt în Elveția, Boone în Belgia.

● Printre cei mai buni sportivi bulgari în 1967 figurează și doi fotbaliști: internaționalii Penev și Kotkov.

FOTBALUL BRITANIC — PROVOCATOR ȘI NEDISCIPLINAT...

Cine credeți că ajunge la această concluzie puțin măgulitoare? Tocmai un ziar englez: „Daily Mail“, după ce a trecut în revistă modul cum se desfășoară cele trei competiții europene, „Cupa campionilor“, „Cupa cupelor“ și „Cupa oraselor tîrguri“.

Pînă în prezent, în acest sezon, în cele trei competiții s-au jucat 100 partide înregistrîndu-se nu mai puțin de 13 eliminări de pe teren, deci una la douăsprezece meciuri. Echipele britanice au susținut pînă acum 48 de jocuri, avînd 5 eliminări, adică o eliminare la nouă partide jucate. Celelalte echipe din restul Europei au susținut 112 partide soldate cu 8 jucători eliminați, adică unul la patrusprezece meciuri. Dacă ținem cont și de meciul Celtic-Racing Buenos Aires, din finala „Cupei intercontinentale“ ajungem la media de un jucător eliminat la fiecare șase partide disputate de cluburile engleze.

„Sînt cifre rușinoase pentru fotbalul britanic, afirmă „Daily Mail“, de două ori mai rușinoase ca celea privind restul echipelor din Europa și mult mai mari decît orice țară afiliată la F.I.F.A.“.

MINGE RECORD

De curînd la sediul Federației de fotbal a RFG de la Frankfurt pe Main a avut loc o mică ceremonie în cursul căreia antrenorul federal Helmut Shön a oferit președintelui comisiei de ajutor a jucătorilor din cadrul federației, Josef Neckermann, o minge gigantică — pe care v-o prezentăm în fotografie —, cu diametrul de un metru, pe care erau semnăturile tuturor jucătorilor din prima divizie. Și cînd te gîndești că sînt peste 400 asemenea jucători și deci tot atîtea semnături!

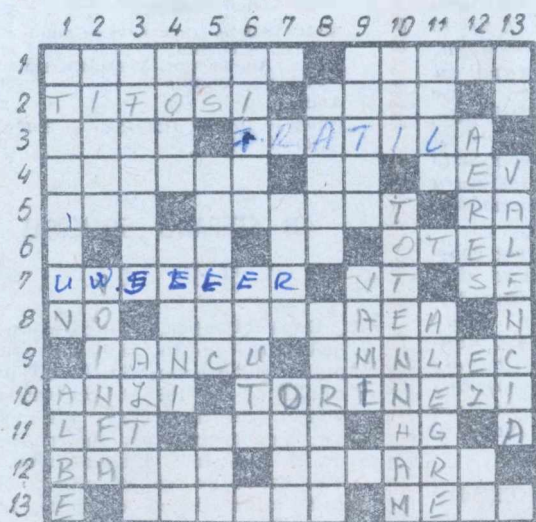
CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Cine știe fotbal... dezleagă!

ORIZONTAL 1) Ecuadorianul... uruguayan, al doilea fotbalist al Americii de Sud — Fost fundaș al Rapidului, în 1959 a marcat un gol, de la linia de centru, în poarta textiliștilor arădeni. 2) Infocații susținători ai echipelor italiene — Fost internațional orădean. 3) Weiss, echipă din Essen (R.F.G.) — La debutul său în națională (Buc., nov. 1966) a marcat nu mai puțin de 3 goluri. 4) „... între vii“, echipa oboreană a faimosului Niculescu-Ben Barek — Indemn canin — Margine a textiliștilor. 5) Literă în alfabetul arab — „Mon-sieur Football“ 1967 — Soare egiptean. 6) Echipă

din campionatul Capitalei — Vas de pămînt — Echipă gălățeană (nearb). 7) Prezent în echipa Republicii Federale a Germaniei, învîșă recent la București — Vasile Toma — Seleniu 8) Inamtași la Voința! — Numele a două echipe din campionatul orașenesc al Bucureștiului (3 cuv.). 9) La făcut mat în 1966 pe Taibo, portarul uruguayan, pe „23 August“ — Echipă din Ecuador, adversară a „olimpiilor“ noștri în 1967. 10) La poartele lor au cucerit brazilienii pentru a doua oară Cupa Mondială în 1962 — Juventiștii triumfători asupra rapidiștilor în C.C.E. 11) Sat în Ardeal — Fotbalist al Forreței, prezent în finala Cupei României de la București (1967) — Mercur. 12) Echipier al campionatului „Eintracht“ Braunschweig — Alci juniori noștri i-au întrecut pe cei al R.D.G. cu 1-0 (mai, 1967). 13) „Gaibeni“ de la Trakia — Echipă din prima ligă a Franței.

VERTICAL 1) Cel mai bun fotbalist sovietic din 1967 — Culoarea stadiunelor înzăpezite 2) Cunoscut atacant italian de pe vremea lui „Il Dio“ — Autor stelist al unui festival de goluri la Iași (Aug. 1966). 3) Fotbalist la

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocșa

„SISTEMUL CUPĂ“ NU S-AR POTRIVI MAI BINE „CUPEI BALCANICE“ ?...

Ne-am mai ocupat în coloanele noastre de „Cupa Balcanică“, rezervată echipei de club.

Revenim asupra ei cu prilejul întocmirii programului actualii ediții, la care — după cum am scris mai de mult — participă două echipe din Turcia (Fenerbahce și Gençlerbirliği din Istanbul), două din Bulgaria (Spartak Sofia și Beroe Stara Zagora) și cite una din România (Farul Constanța), Grecia (A.E.K. Atena), Iugoslavia (Olimpia Ljubljana) și Albania (Vlaznja Scodra). Notăm că potrivit acestui program, Farul urmează să joace la 3 aprilie cu Gençlerbirliği la Constanța, la 17 aprilie cu Beroe la Stara Zagora, la 22 mai cu Gençlerbirliği la Istanbul, la 12 și 29 iunie cu Vlaznja la Skodra și, respectiv, Constanța; returul cu Beroe nu a fost încă fixat.

Această competiție (foarte interesantă și necesară ca mijloc de stimulare și dezvoltare a fotbalului din Balcani) a avut mult de suferit de pe urma neregularității desfășurării ei, a nerespectării datelor de jocuri odată fixate. Or, interesul pentru competiție și chiar nivelul ei tehnic depind în mare măsură de regularitatea disputării partidelor. Amintim că în fiecare ediție au rămas ne jucate ci-

te 2—3 jocuri. Finala ediției precedente (Fenerbahce—A.E.K.) nu s-a consumat nici la ora actuală, iar primul joc din noua ediție nu s-a disputat la 23 decembrie 1967, cum era programat.

Noi credem că sistemul de disputare a competiției trebuie revăzut și rediscutat, pentru că numărul de jocuri (turneu, tur—retur) grevează programul echipelor și de aici dificultatea în respectarea programului stabilit. Poate că — și noi facem această sugestie — sistemul după care este organizată, de pildă, „Cupa Europei centrale“ ar conveni mai bine. Sistemul Cupă (tur—retur eliminătorii) ar da un număr mai mic de jocuri (14 față de 24, cite sînt în prezent), a căror programare ar fi mai ușoară, iar datele riguros respectate, fără ca întrecerea să-și piardă din interes. Ba, poate că ar suscita unul mai mare prin caracterul eliminătoriu. La competiție ar participa tot 8 echipe, iar etapele ar fi: sferturi, semifinale și finale (toate cu meciuri duble). În orice caz, trebuie făcut ceva pentru consolidarea competiției și mărirea interesului pentru ea. Și nu vedem de ce n-ar fi încercat „sistemul cupă“ la ediția 1969.

BRAZILIA 1968:

13 JOCURI ÎN 43 DE ZILE!

Reprezentativa Braziliei și-a întocmit un... voluminos calendar internațional pentru vara anului acesta; 13 partide amicale în două luni, în America de Sud, Europa, Africa, America de Nord. Iată programul complet:

5 iunie, Asuncion: Paraguay—Brazilia
7 iunie, Buenos Aires: Argentina—Brazilia
9 iunie, Rio de Janeiro: Brazilia—Uruguay
12 iunie, Rio de Janeiro: Brazilia—Uruguay
16 iunie, Paris: Franța—Brazilia
20 iunie, Varșovia: Polonia—Brazilia
22 iunie, Praga: Cehoslovacia—Brazilia
26 Iunie, BUCUREȘTI: ROMANIA—BRAZILIA
30 iunie, Mozambic — Brazilia
7 iulie, Mexico City: Mexic—Brazilia
10 iulie, Mexico City: Mexic—Brazilia
14 iulie, Lima: Peru—Brazilia
17 iulie, Lima: Peru — Brazilia
Și un joc în toamnă: Chile—Brazilia, la Santiago, la 10 noiembrie!
Începe „ofensiva braziliană“ pentru recucerirea supremației?...

BULETINUL CAMPIONATULUI EUROPEI

Se cunoaște rezultatul tragerii la sorți a sferturilor de finală ale Campionatului Europei, competiție care a dominat anul fotbalistic 1967 și care va continua să monopolizeze interesul și în sezonul de primăvară din acest an. Care au fost ecourile acestui eveniment și ce s-a mai întimplat de atunci?

● Toată lumea este de acord că meciul Ungaria—U.R.S.S. constituie „capul de afiș“, o adevărată finală în... sferturile de finală.

● Interesant de reținut este faptul că jocul Franța—Iugoslavia desemnat de sorți a fost bine primit de cei doi selecționeri — Dugauguez și Mitici. Și fiecare se și vede calificat pentru semifinale... DUGAUGUEZ: „Cred, sincer, că avem șansele noastre. În fond, sorții ar fi putut să fie mai răi cu noi“. MITICI: „Fie vorba între noi, prefer să ne întâlnim cu Franța decît cu Ungaria sau U.R.S.S. ...Și am binecuvîntat sorții care au decis să jucăm primul meci în Franța. Este atît de preferabil să debutezi în deplasare...“.

● De altfel, partida Franța—Iugoslavia a și fost fixată: la 3 aprilie la Marsilia în nocturnă și — în principiu — returul la 24 aprilie la Belgrad (în cazul cînd federația iugoslavă va reuși să amine partida amicală cu Cehoslovacia, fixată la această dată).

● Selecționerul și antrenorul bulgar STEFAN BOJKOV: „N-aș putea să spun că sînt satisfăcut sau nemulțumit de adversarul care ne-a fost desemnat... Italia va fi un partener dur, dar acest campionat trebuie să ne permită să facem uitat acel 1—5 de la Bologna din 1956“.

● Cum se va face calificarea pentru semifinale? Regulamentul competiției precizează că echipa care va reuși să marcheze cele mai multe goluri în două jocuri se va califica. În caz de egalitate însă (la două meciuri nule sau o victorie și o înfrîngere la aceeași diferență de goluri), se va disputa un al treilea joc, care va fi fixat înainte de a doua partidă. Dacă și acest meci se va încheia la egalitate, atunci va fi prelungit, urmînd ca sorții să decidă calificarea în eventualitatea menținerii egalității și după aceste prelungiri.

● Turneul final se va organiza într-una din cele patru țări calificate. Candidate sînt, în ordine: Italia (dacă va elimina pe Bulgaria), Anglia sau Scoția (cine va scoate din cursă Spania) și Spania (aceasta a mai organizat turneul final în 1964).

● În principiu, datele turneului final au fost stabilite: la 5 iunie semifinalele și la 9 iunie finalele.

● În cazul cînd nu intervine un alt acord, primul meci din sferturile de finală se va disputa în țara ieșită prima la sorți (Anglia sau Scoția—Spania în Anglia sau Scoția, Franța—Iugoslavia în Franța, Ungaria—U.R.S.S. în Ungaria și Bulgaria—Italia în Bulgaria). Jocurile trebuie consumate între 1 martie și 15 mai.

DJALMA SANTOS S-A RETRAS

După 98 de partide în echipa Braziliei, după participarea la patru turnee finale ale CM (1954 — 1958 — 1962 și 1966), după 1.200 de meciuri jucate cu Portuguesca sau Sao Paulo, singurele în care a activat de-a lungul întregii sale cariere, vestitul Djalma Santos și-a anunțat retragerea din fotbalul activ. Din prestigiosul palmares al fundasului brazilian lipsește — e de crezut? — titlul de campion al țării pe care echipele lui nu l-au obținut niciodată. Cu plecarea de pe stadion a lui Djalma rămîn doar doi supraviețuitori ai faimoaselor echipe a Braziliei de la CM 1958 și 1962: Gilmar și Pêle.

PENTRU AGENDA DVS.

JOI 11 IANUARIE

Porto Alegre: Gremio — Sel. div. (România) 1—1

VINERI 12 IANUARIE

Cupa Africii (4-imi)

Addis Abeba: Coasta de Fildeş — Algeria 3—0
Addis Abeba: Etiopia—Uganda 2—1
Asmara: Ghana — Senegal 2—2
Asmara: Congo Kinshasa — Congo Brazzaville 3—0

DUMINICA 14 IANUARIE

Cupa Africii (4-imi)

Addis Abeba: Algeria — Uganda 4—0
Addis Abeba: Etiopia — Coasta de Fildeş 1—0
Asmara: Ghana — Congo Kinshasa 2—1
Asmara: Senegal — Congo Brazzaville 2—0

Amical

Maringo: Gremio — Sel. div. (România) 2—1

MARTI 16 IANUARIE

Cupa Africii (4-imi)

Addis Abeba: Coasta de Fildeş — Uganda 2—1
Addis Abeba: Etiopia — Algeria 3—0
Asmara: Ghana — Congo Brazzaville 3—1
Asmara: Congo Kinshasa — Senegal 2—1

MIERCURI 17 IANUARIE

Curitiba: Atletico Paranaense — Sel. div. (Rom.) 1—1

VINERI 19 IANUARIE

Cupa Africii (semifinale)

Addis Abeba: Congo Kinshasa — Etiopia 2—2
Asmara: Ghana — Coasta de Fildeş 4—3

DUMINICA 21 IANUARIE

Cupa Africii (finale)

Addis Abeba (loc 1—2): Congo Kinshasa — Ghana 1—0
Addis Abeba (loc 3—4): Coasta de Fildeş — Etiopia 1—0

Amical

Ribeirão Preto: Botafogo — Sel. div. (România) 6—2

DI STEFANO SOLICITAT ȘI ÎN S.U.A.

După Benfica, autoarca unei insistente oferte, iată că mai multe cluburi din S.U.A. au prezentat și ele lui Di Stefano invitația de a deveni antrenorul lor. Cunoscutul fost internațional nu a luat încă nici o hotărîre. Vă reamintim că și alți celebri foști internaționali europeni, precum Kubala și Puskas, se află pe continentul nord-american. Ei sînt directori tehnici la cluburi canadiene.

Unoscute echipele turce Fenerbahce din Istanbul, finalista ediției de anul trecut a Cupei Balcanice și una din favoritele ediției de anul acesta.

DIN EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

● ANGLIA: Best (Manchester United) a făcut o partidă senzațională în fața lui Sheffield, fiind declarat „jucătorul săptămînii“. Curiosă prezența lui Alf Ramsey la meciul ultimei clase, Coventry, contra lui Newcastle; se spune că ar fi urmărit pe centrul atacant al lui Newcastle, Davies — excepțional în acțiunile de gol. Dar acesta este... galez. Observatori de la Gornik Zabrze, care au văzut pe Manchester United, afirmă că n-au văzut nicicînd o echipă jucînd așa de repede. ● SPANIA: Munoz a oferit cite o cupă de șampanie jucătorilor lui în vagonul restaurant al trenului ce ducea echipa campioană a Spaniei la San Sebastian. Jucătorii au răspuns printr-un cadou-victorie, aniversării a 46 de ani a antrenorului lor. ● PORTUGALIA: Germano, directorul tehnic secund al lui Benfica (și, după mulți, probabilul director tehnic, în curînd) se pregătește pentru o călătorie la Budapesta unde va urmări pe Vasas, viitoarea adversară a echipei din Lisabona în „Cupa campionilor europeni“. În prima etapă a campionatului maghiar. ● ITALIA: Suarez a făcut prima sa partidă bună din acest sezon și Roma a fost pulverizată de Inter. Rivera a fost declarat jucătorul nr. 1 al turului campionatului de ancheta ziarului „Corriere della sera“. Borghi, patronul echipei de ciclism Ignis și al celei de fotbal, Varese, este acuzat de... doping psihologic pentru că acordă prime foarte mari jucătorilor săi. Campania de presă continuă.

FOTBALIȘTII BULGARI ÎN DECORUL MONTAN

În momentul de față, echipele fruntașe ale campionatului bulgar se află în pregătire. Vacanța de iarnă s-a terminat și, potrivit unei vechi practici, verificate ca eficiență, de la 8 ianuarie fotbalistii bulgari sînt din nou la datorie, în plin antrenament la munte. La Pamporovo, în masivul Rodopi, se află jucătorii de la Levski și T.S.K.A. Cervenno Zname din Sofia, Cerno More din Varna, Botev din Burgas și Dobrudja din Tolbuhin; celelalte au preferat Vitoza, Velingrad, Stara Planina sau alte stațiuni de munte pentru a-și desăvîrși pregătirea fizică generală, obiectivul acestei perioade care se încheie la 25 ianuarie. De la începutul lui februarie, pregătirile vor continua în localități din sudul Bulgariei. Campionatul va reîncepe la 3 martie și se va încheia la 7 iulie.

REORGANIZAREA CAMPIONATULUI? ÎNCĂ NU...

Apropo de campionat. Spre sfîrșitul sezonului de toamnă s-a pus din nou în

SCRISOARE DIN SOFIA

discuție un proiect pentru reorganizarea campionatului. S-a propus trecerea la disputarea competiției primăvara-toamna, precum și unele modificări în regulamentul de transferări. Presa de specialitate și opinia publică au luat însă atitudine potrivnică și proiectele au fost retrase în tăcere. Mai exact, ele vor fi discutate mai tîrziu și în principiu. Astfel că

deocamdată, nici o schimbare în perspectivă.

SURPRIZE ÎN CUPA

De fapt, activitatea oficială va începe prin jocuri de Cupă. La 18, 21 și 25 februarie se vor disputa optimile de finală. Cele 16 echipe calificate vor fi împărțite în patru grupe, cu sediul în tot atîtea orașe din sudul țării: Plovdiv, Haskovo, Stara Zagora și Blagoevgrad. Din această fază, Cupa se va desfășura după sistemul campionatului mondial.

De notat că dintre echipele calificate lipsesc citeva din prima divizie: Minior Pernik, Cerno More Varna și Dobrudja Tolbuhin, care au fost eliminate în 16-imi de competitori din divizia B (Svalkaviza Trgoviste, Dunav Russe și Spartak Varna).

ȘTEFAN NOIKOV

Sofia, 24 ianuarie 1968.